

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
FAKULTA EKONOMICKÁ

Bakalářská práce

**Zdroje financování podniku ve vybraném podnikatelském
subjektu**

The financial resources of a selected company

Andrea Lehotská

Plzeň 2019

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta ekonomická

Akademický rok: 2018/2019

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Andrea LEHOTSKÁ**

Osobní číslo: **K16B0288P**

Studijní program: **B6208 Ekonomika a management**

Studijní obor: **Podniková ekonomika a management**

Název tématu: **Zdroje financování ve vybraném podnikatelském subjektu**

Zadávací katedra: **Katedra financí a účetnictví**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

1. Zvolte cíl a metodologický postup práce.
2. Definujte základní teoretická východiska týkající se financování podniku.
3. Charakterizujte podnikatelský subjekt z hlediska jeho zdrojů financování.
4. Zhodnoťte stávající situaci a navrhněte případné doporučení.
5. Vypracujte závěr.

Rozsah grafických prací: **neuveden**

Rozsah kvalifikační práce: **40 - 60**

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

- **BLOCK, Stanley; HIRT, Geoffrey.** *Foundations of financial management.* New York: Irwin, 2004. ISBN 0-0729-7792-2.
- **HRDÝ, Milan; KRECHOVSKÁ, Michaela.** *Podnikové finance v teorii a praxi.* Praha: Wolters Kluwer, 2016. ISBN 978-80-7552-449-2.
- **SYNEK, Miloslav a kol.** *Podniková ekonomika.* Praha: C. H. Beck, 2015. ISBN 978-80-7400-274-8.
- **ŠIMAN, Josef; PETERA, Petr.** *Financování podnikatelských subjektů: teorie pro praxi.* Praha: C. H. Beck, 2010. ISBN 978-80-7400-8.

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Lucie Vallišová, Ph.D.**

Katedra financí a účetnictví

Datum zadání bakalářské práce: **23. října 2018**

Termín odevzdání bakalářské práce: **23. dubna 2019**

Doc. Ing. Michaela Krechovská, Ph.D.
děkanka

Ing. Pavlína Hejduková, Ph.D.
vedoucí katedry

V Plzni dne 23. října 2018

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma

„Zdroje financování ve vybraném podnikatelském subjektu“

vypracovala samostatně pod odborným dohledem vedoucí bakalářské práce za použití pramenů uvedených v přiložené bibliografii.

Plzeň dne:

.....

podpis autora

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych touto cestou poděkovala Ing. Lucii Vališové, Ph.D. za odborné rady, skvělé vedení a čas, který mi věnovala při řešení dané problematiky.

Rovněž bych chtěla poděkovat panu Pajovi Tumbasovi za profesionální přístup při zodpovídání všech dotazů a poskytnutí cenných informací k tvorbě bakalářské práce.

Obsah

Úvod	9
Cíl a metodologický postup práce	10
1 Finance a finanční řízení podniku	11
1.1 Financování podniku podle původu finančních prostředků.....	12
1.2 Financování podniku podle pravidelnosti.....	12
1.3 Financování podniku podle charakteru.....	13
1.4 Financování podniku podle vlastnictví prostředků	14
1.5 Bilanční pravidla financování	15
1.5.1 Zlaté bilanční pravidlo financování.....	15
1.5.2 Zlaté pravidlo vyrovnání rizika.....	15
1.5.3 Zlaté pari pravidlo	15
1.5.4 Zlaté poměrové pravidlo.....	15
2 Finanční aspekty právních forem podnikání	16
2.1 Podnik jednotlivce	19
2.2 Veřejná obchodní společnost	20
2.3 Komanditní společnost	21
2.4 Společnost s ručením omezeným	22
2.5 Akciová společnost.....	23
2.6 Družstvo.....	24
3 Majetková a finanční struktura podniku	26
3.1 Majetková struktura podniku	26
3.1.1 Dlouhodobý majetek	26
3.1.2 Oběžná aktiva.....	27
3.2 Finanční struktura podniku	29
3.2.1 Vlastní kapitál	29
3.2.2 Cizí kapitál.....	31

4	Finanční zdroje podniku.....	32
4.1	Interní zdroje podniku	32
4.1.1	Zisk.....	32
4.1.2	Odpisy.....	32
4.1.3	Rezervy.....	34
4.2	Externí zdroje financování.....	34
4.2.1	Akcie.....	34
4.2.2	Obligace.....	35
4.2.3	Bankovní úvěry.....	36
4.2.4.1	Kontokorentní úvěr.....	36
4.2.4.2	Lombardní úvěr.....	36
4.2.4.3	Revolvingový úvěr.....	37
4.2.4.4	Eskontní úvěr.....	37
4.2.4.5	Akceptační úvěr.....	37
4.2.4.6	Avalový úvěr.....	37
4.2.4	Dodavatelské úvěry.....	37
4.3.	Alternativní externí zdroje financování.....	38
4.3.1	Leasing.....	38
4.3.2	Factoring.....	39
4.3.3	Forfaiting.....	39
4.3.4	Podpora od státu – dotace.....	39
4.3.5	Rizikový kapitál.....	40
5	Finanční analýza.....	41
5.1	Horizontální analýza rozvahy.....	41
5.2	Vertikální analýza rozvahy.....	41
6	Základní informace o vybraném podnikatelském podniku PGT job.....	42
6.1	Základní údaje o společnosti PGT job.....	42

6.2	Historie společnosti PGT job	42
6.3	Popis společnosti PGT job	43
6.3.1	Předmět hlavní činnosti PGT job	43
7	Zdroje financování podle účetnictví společnosti PGT job	45
7.1	Majetková struktura společnosti PGT job	45
7.1.1	Horizontální analýza majetkové struktury společnosti PGT job	48
7.2	Finanční struktura společnosti PGT job	49
7.2.1	Horizontální analýza finanční struktury společnosti PGT job	52
8	Zdroje financování z pohledu tvorby financí společnosti PGT job	55
8.1	Druhy finančních zdrojů společnosti PGT job	55
8.2	Vlastní zdroje financování společnosti PGT job	56
8.2.1	Odpisy společnosti PGT job	56
8.2.2	Nerozdělení zisk společnosti PGT job	56
8.2.3	Základní kapitál společnosti PGT job	56
8.3	Cizí zdroje financování společnosti PGT job	56
9	Finanční řízení společnosti PGT job	58
9.1	Finanční plánování společnosti PGT job	58
10	Zhodnocení společnosti PGT job a návrh opatření pro zlepšení chodu společnosti	59
	Závěr	62
	Seznam použitých grafů	64
	Seznam použitých tabulek	65
	Seznam použitých obrázků	66
	Seznam použitých zdrojů	67

Úvod

Tato bakalářská práce má za úkol přiblížit problematiku finančních zdrojů v podniku. Správná alokace finančních zdrojů přispívá k finanční rovnováze a stabilitě v platební schopnosti podniku. Finanční prostředky jsou poté zdrojem dalšího rozvoje. Finanční prostředky se v podnicích neustále přeměňují, v rámci rozhodnutí finančního managementu. Finanční management zabezpečuje řízení finančních zdrojů a rozhodování o podniku. Veškerá rozhodnutí, jako jsou například získávání vlastních či cizích zdrojů financování, jsou prováděny v souladu s nastavenými dlouhodobými cíli společnosti. Pro zpětný pohled se využívá finanční analýza, která vyobrazuje vývoj finanční situace v podniku. Pomocí ukazatelů finanční analýzy může podnik zhodnotit své dosavadní finanční rozhodování a včas reagovat na změny v podobě reorganizace struktury pasiv.

První kapitola obsahuje základní informace o financích podniku. Součástí této kapitoly jsou i bilanční pravidla financování. Nejobsáhlejší je druhá kapitola, která představuje jednotlivé právní formy podnikání a jejich specifika v oblasti řízení podnikových financí. Další kapitola je věnována majetkové a finanční struktuře podniku. Členění finančních zdrojů podniku, dle způsobu jejich získání na interní a externí jsou popsány ve čtvrté kapitole. Součástí této kapitoly je také doplnění externích zdrojů podniku o alternativní způsoby získání finančních prostředků (leasing, factoring a forfaiting). Poslední teoretická kapitola je věnována finanční analýze podniku. Tato část je zaměřena pouze na horizontální a vertikální analýzu rozvahy, z důvodu jejího využití při hodnocení finanční situace podniku v rámci případové studie.

V následující praktické části jsou teoretické poznatky aplikovány v praxi. Sedmá kapitola charakterizuje společnost a to její historii i současnost. Majetková a finanční struktura zvoleného podnikatelského subjektu je vyobrazena v osmé kapitole. Součástí je i horizontální a vertikální analýza jednotlivých složek rozvahy. Jednotlivé zdroje financování z pohledu jejich tvorby jsou detailněji popsány v deváté kapitole. Finanční řízení společnosti, se kterým se pojí i finanční plánování, popisuje kapitola desátá. V poslední části práce je provedeno zhodnocení společnosti, které obsahuje i doporučení ke zlepšení finanční situace společnosti

Cíl a metodologický postup práce

Hlavním cílem bakalářské práce je analýza zdrojů financování ve společnosti PGT job, následné zhodnocení současné finanční situace a návrh opatření pro lepší rozložení finančních zdrojů ve společnosti. Výše zmíněného hlavního cíle je dosaženo pomocí stanovených dílčích cílů práce.

Dílčí cíle vycházejí z postupného zpracování práce. Prvním cílem je vyhotovení teoretické části práce, která bude sloužit jako předloha pro zpracování případové studie. Druhým cílem je charakteristika společnosti, popis její historie a hlavní činnosti podnikání. V rámci tohoto cíle je identifikována a hodnocena majetková a finanční struktura. Pomocí vertikální a horizontální analýzy je sledován vývoj společnosti v rámci tří po sobě jdoucích let. Tato část charakterizuje finanční zdroje i z pohledu jejich tvorby, kdy se dělí na vlastní a cizí. Poslední částí je popis finančního řízení včetně plánování.

Pomocí vyhotovených dílčích cílů lze naplnit hlavní cíl práce a to provedení zhodnocení alokace finančních zdrojů a návrh opatření, jež jsou uvedeny v poslední kapitole.

Pro vyhotovení teoretické části práce byla využívána česká i zahraniční literatura v elektronické či knižní podobě uvedená v seznamu zdrojů. Veškeré zdroje byly vybírány v souladu s vybraným tématem práce a podle jejich odbornosti.

Praktická část je podložena daty z výročních zpráv za roky 2015-2017 a z interních zdrojů podniku. Veškeré podklady pro práci byly poskytnuty majitelem společnosti PGT job.

1 Finance a finanční řízení podniku

Finance jsou nepostradatelnou součástí realizace podnikové činnosti, bez kterých by podnik nemohl fungovat. Podnikové finance se nezaobírají pouze problematikou financování podniku, ale především finančním vyjádřením veškerých procesů, které v podniku probíhají (Hrdý, Krechovská, 2016).

Možné definice podnikových financí jsou:

- „podnikové finance zachycují v peněžních jednotkách veškeré hmotné a nehmotné procesy, které v podniku probíhají a umožňují vyčíslení konečného efektu, které je výsledkem fungování celého systému“.
- „soustava peněžních vztahů, které vznikají při tvorbě, rozdělování a používání peněžních fondů“ (Hrdý, Krechovská, 2016).

Finanční řízení podniku zpravidla mívá 4 hlavní úkoly:

- 1 Opatřovat kapitál pro běžné i mimořádné potřeby podniku, rozhodovat o jeho struktuře a změnách struktury (získat úvěr, vydat akcie či obligace, apod.), což jsou aktivity týkající se strany pasiv v rozvaze.
- 2 Rozhodovat o umístění kapitálu (jeho alokaci). Což může být investice do hmotného, nehmotného či finanční majetku, vývoj nových technologií, vracet vypůjčený kapitál investorům apod. Tyto a další činnosti se především týkají strany aktiv v rozvaze. Rozhodovat o rozdělení zisku (možné reinvestice či jej vyplatit ve formě dividend apod.).
- 3 Prognózovat, plánovat, zaznamenávat, analyzovat, kontrolovat a řídit hospodářskou stránku činnosti podniku tak, aby byla zajištěna finanční stabilita podniku. Což může být chápáno jako schopnost podniku platit své současné závazky z běžných příjmů tj. udržovat potřebnou likviditu (Synek, Kislingerová, 2015).

Veškeré financování a finanční řízení je ovlivňováno dvěma faktory: časem a rizikem.

Faktor času znamená, že peněžní hodnota vyplacená či přijatá v různých časových okamžicích má rozdílnou hodnotu. Jelikož peníze, které jsou vlastněné v současnosti, mají větší hodnotu, než stejné peníze získané v budoucnosti (Synek, Kislingerová, 2015).

Faktor rizika spočívá v tom, že ten, kdo vybírá z možných variant, si nemůže být výslednou vybranou variantou jist. Platí, že peníze získané bez rizika (či s menším rizikem) mají větší hodnotu než stejné peníze získané s (větším) rizikem. Riziko představuje nebezpečí, že očekávané výnosy nebudou získány nebo že bude investovaný kapitál zcela či z části ztracen.

Riziko vzniká z **vnějších příčin**, jako jsou živelné katastrofy, hospodářské krize či inflace, a z **vnitřních příčin** samostatného podniku, což může být například chybný odhad poptávky. Platí že, **čím vyšší riziko je, tím vyšší je i požadovaný výnos** (Synek, Kislingerová, 2015).

1.1 Financování podniku podle původu finančních prostředků

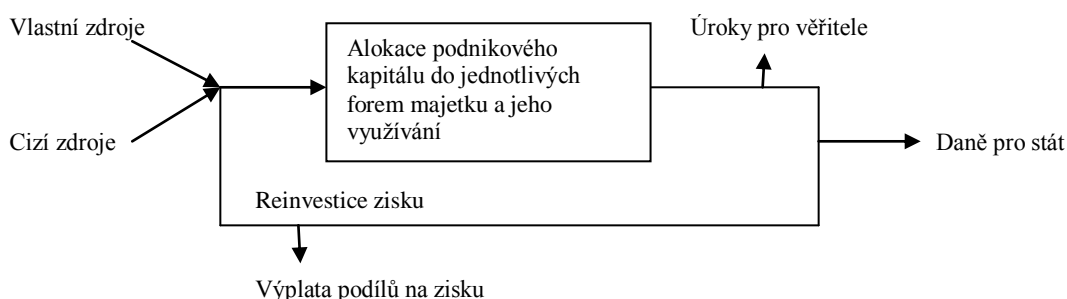
Na základě dělení financování podle původu, jsou finance podniku získávány vnitřní činností podniku (interní zdroje financování) nebo vnější činností podniku (externí zdroje financování) (Martinovičová, Konečný, Vavřina, 2014).

Vnitřní (interní) financování představuje převážně vlastní finanční hospodaření podniku a jednotlivé faktory ovlivňující dosažený výsledek hospodaření. Jedná se především o financování podniku na základě jeho činností. Jde například o:

- **samofinancování v širším pojetí** – označuje financování ze zisku po zdanění a výplatě dividend, dále z odpisů dlouhodobého majetku a prodeje majetku,
- financování z dlouhodobých rezervních fondů,
- financování z prostředků uvolněných rychlejším obratem kapitálu (Martinovičová, Konečný, Vavřina, 2014).

Vnější (externí) financování představuje prostředky získané mimo vnitřní činnost podniku, kdy finance přicházejí do podniku zvenčí. Jde o způsob vycházející především z pohledů majitelů na schopnost podniku zhodnocovat vložený kapitál. Tento přístup je též kvalifikován jako „*podnik jako stroj na peníze*“. Níže uvedené schéma v obrázku č. 1 jednoznačně charakterizuje proces zhodnocování vloženého kapitálu majiteli za předpokladu jeho produktivního využívání (Hrdý, Krechovská, 2016).

Obr. č. 1 Podnik jako stroj na peníze

Zdroj: Hrdý, Krechovská, 2013, s. 14.

1.2 Financování podniku podle pravidelnosti

Dle pravidelnosti rozeznáváme financování běžné a mimořádné (Synek, 2007).

Běžné financování spočívá v zajišťování a vynakládání peněz na běžný provoz podniku tj. na nákup materiálů, paliva, energie, na výplatu mezd a platů, placení nájemného, přepravného, daní, splácení krátkodobých závazků, vyplácení dividend, a úhradu jiných výdajů. Toto financování se především týká oběžných aktiv (tzv. pracovního kapitálu) (Synek, 2007).

Mimořádným financováním myslíme financování při:

- zakládání podniku (zajištění peněz na pořízení pozemků, budov, strojů, zásob surovin a materiálů a částek na mzdy a platy do doby, než začne příliv peněz ve formě tržeb),
- rozšiřování podniku a jeho aktivit (alokace volných fondů do věcných a finančních investic, tj. nákup dalšího výrobního zařízení a jiných věcných aktiv, nákup akcií cizích podniků, státních a podnikových obligací apod.),
- spojování či sanaci podniku,
- likvidaci podniku (vyrovnávání dluhu apod.) (Synek, 2007).

1.3 Financování podniku podle charakteru

Peněžní vztahy v podniku lze dělit dle charakteru financí. Finance se rozdělují na návratné, nenávratné, podmíněně návratné a realizační (Černohorský, Teplý, 2011).

Návratná metoda financování představuje dočasné přerozdělení peněžních fondů. Předpokládá, že za určitý časový horizont se peněžní zdroje vrátí, zpravidla vyšší o úrok. Nejčastěji se tato metoda vyskytuje v bankovníctví, v případě financování podniku úvěrovými zdroji (Černohorský, Teplý, 2011).

Nenávratná forma financování znamená trvalé zbavení se peněžních prostředků. Tato metoda se rozděluje na explicitní a implicitní. **Explicitní nenávratná metoda financování** je daná buď příkazem (např. formou zákon – zdanění ekonomických subjektů) nebo na základě rozhodnutí ekonomického subjektu (např. když se fyzická osoba dobrovolně rozhodne vložit své finanční prostředky do podnikání - tj. z finančního pohledu se fyzická osoba trvale zbavuje svých peněžních prostředků, protože nemá žádnou záruku návratnosti peněz).

Implicitní nenávratná metoda financování znamená přerozdělování peněz mezi jiné (skryté) platby. Je to způsobeno např. působením inflace, kdy trvalé zvyšování cenové hladiny ceteris paribus snižuje reálnou hodnotu peněz. Dále to může být přerozdělování financí prostřednictvím změny devizového kurzu, kdy po přepočtu financí aktuální kurzem jejich hodnota klesá nebo naopak (Černohorský, Teplý, 2011).

Podmíněně návratná metoda financování znamená návratnost peněžních prostředků za předpokladu splnění určité podmínky. Nejčastěji se objevuje v pojišťovnictví, kdy ekonomický subjekt platí pojistné a pojistné plnění je mu poté poskytnuto pouze v případě vzniku pojistného rizika (Černohorský, Teplý, 2011).

Realizační metoda financování se převážně vyskytuje ve formě nákupu či prodeje výrobků, zboží a služeb. Existuje zde totiž jednoznačně změřitelný ekvivalent, který za peníze podnik obdrží či poskytne (Hrdý, Krechovská, 2016).

V některých případech a převážně z hlediska úhlu pohledu se můžou jednotlivé metody financování doplňovat a přecházet jedna v druhou. Je to například v případě makroekonomického hlediska kdy může být nenávratná metoda financování pomocí výběru daní chápána jako návratná metoda financování. Je to dáno tím, že se peněžní prostředky vrátí v podobě poskytování veřejných statků (např. zdravotnických služeb, školství, infrastruktury, obrany státu, osvětlení apod.) (Černohorský, Teplý, 2011).

1.4 Financování podniku podle vlastnictví prostředků

Financování dle vlastnictví prostředků je členěno na vlastní a cizí (Synek, Kislingerová, 2015).

Vlastní zdroje financování (vlastní kapitál) patří majiteli podniku. Tvoří jej kapitál, který podnik získal od svých majitelů a který vydělal svou podnikatelskou činností. Vlastní kapitál je rozdělen do několika položek:

- základní kapitál,
- kapitálové fondy,
- fondy ze zisku,
- nerozdělený výsledek hospodaření minulých let,
- výsledek hospodaření běžného účetního období (Synek, Kislingerová, 2015).

Vlastní kapitál se stále mění s výsledky hospodaření v příslušném období. Je hlavním nositelem podnikatelského rizika, a proto je jeho podíl na celkovém kapitálu ukazatelem finanční jistoty (finanční nezávislosti) podniku (Synek, Kislingerová, 2015).

Cizí zdroj financování (cizí kapitál) představuje závazek (dluh) podniku, který podnik musí v určené době splatit či vyčerpat. Tento zdroj financování je velice důležitý u většiny podniků (Hrdý, Krechovská, 2016).

Cizí zdroje členíme na:

- rezervy,
- dlouhodobé závazky,
- krátkodobé závazky,
- bankovní úvěry a výpomoci (Hrdý, Krechovská, 2016).

Všeobecně platí, že:

- Cizí kapitál je obvykle levnější než kapitál vlastní.
- Krátkodobý kapitál je levnější než dlouhodobý kapitál (Synek, Kislingerová, 2015).

1.5 Bilanční pravidla financování

Bilančními pravidly financování se rozumí možná doporučení, kterými by se měl management řídit ve financování podniku s cílem dosažení dlouhodobé finanční rovnováhy a stability. Vycházejí z dlouhodobých praktických zkušeností ve vytváření kapitálové struktury. Nestanovují optimální výši kapitálové potřeby, ale pouze její strukturu (Vochozka, 2011).

1.5.1 Zlaté bilanční pravidlo financování

Zlaté bilanční pravidlo financování je jedním z pravidel horizontální struktury „majetek – kapitál“. Pravidlo říká, že je nezbytné „sladovat“ časový horizont trvání majetkových částí s časovým horizontem jednotlivých zdrojů. Platí zde, že dlouhodobý majetek financujeme především z vlastních nebo dlouhodobých cizích zdrojů a krátkodobý majetek z odpovídajících krátkodobých zdrojů (Kislingerová, 2001).

1.5.2 Zlaté pravidlo vyrovnání rizika

Zlaté pravidlo vyrovnání rizika se též označuje jako pravidlo vertikální kapitálové struktury. Toto pravidlo považuje, aby poměr vlastního kapitálu k cizím zdrojům byl 1:1, nebo aby vlastní zdroje byly vyšší. Tím se ovšem snižuje jak věřitelské riziko, tak i působení finanční páky. Tento poměr vlastní kapitál:cizí zdroje se též využívá pro stanovení stupně zadluženosti podniku (Vochozka, 2011).

1.5.3 Zlaté pari pravidlo

Zlaté pari pravidlo představuje vztah dlouhodobého majetku a vlastních zdrojů. Pravidlo udává, že dlouhodobý majetek by měl být kryt pouze vlastními zdroji (Vochozka, 2011).

1.5.4 Zlaté poměrové pravidlo

Tempo růstu investic by v zájmu udržení dlouhodobé finanční rovnováhy nemělo přesahovat tempo růstu tržeb, a to ani v krátkodobém časovém horizontu (Kislingerová, 2001).

2 Finanční aspekty právních forem podnikání

Způsoby financování podniku jsou významným způsobem ovlivněny volbou právní formy podnikání. Dle živnostenského zákona (§ 2 zákona č. 455/1991 Sb.) se **podnikáním** rozumí „*soustavná činnost provozovaná samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených živnostenským zákonem*“ (business.center.cz, 2019).

Podnikání lze také charakterizovat několika podstatnými rysy:

- základním motivem podnikání je **snaha o zhodnocení vloženého kapitálu**,
- **uspokojení potřeb zákazníků**,
- během podnikání **čelit riziku**,
- na počátku podnikání vložení do svého podniku **kapitál**, a to vlastní nebo vypůjčený (Synek, Kislingerová, 2015).

Základním cílem podnikání je maximalizace tržní hodnoty firmy (Synek, Kislingerová, 2015).

Podnikání se uskutečňuje prostřednictvím osoby **podnikatele**, který je dle občanského zákoníku (§ 420 a § 421 zákona č. 89/2012 Sb.) vymezen následujícími způsoby:

- Za podnikatele se považuje ta osoba, která „*samostatně vykonává na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost živnostenským nebo obdobným způsobem se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku.*“
- Za podnikatele se považuje osoba zapsaná v obchodním rejstříku.
- Podnikatelem je osoba, „*kteřá má k podnikání živnostenské nebo jiné oprávnění podle jiného zákona.*“
- Za podnikatele se také považuje každá osoba, „*kteřá uzavírá smlouvy související s vlastní obchodní, výrobní nebo obdobnou činností či při samostatném výkonu svého povolání, popřípadě osoba, která jedná jménem nebo na účet podnikatele*“ (business.center.cz, 2019).

Podnik lze chápat jako uspořádaný a řízený celek se vstupy a výstupy vzniklý za účelem podnikání. Z makroekonomického pojetí je podnik základní jednotkou ekonomiky daného státu, tj. podnikatelský subjekt založený za účelem zajištění výroby a prodeje výrobků nebo poskytování služeb. Dle mikroekonomie chápeme podnik jako právní subjekt založený za účelem výkonu podnikatelské činnosti (Šiman, Petera, 2010).

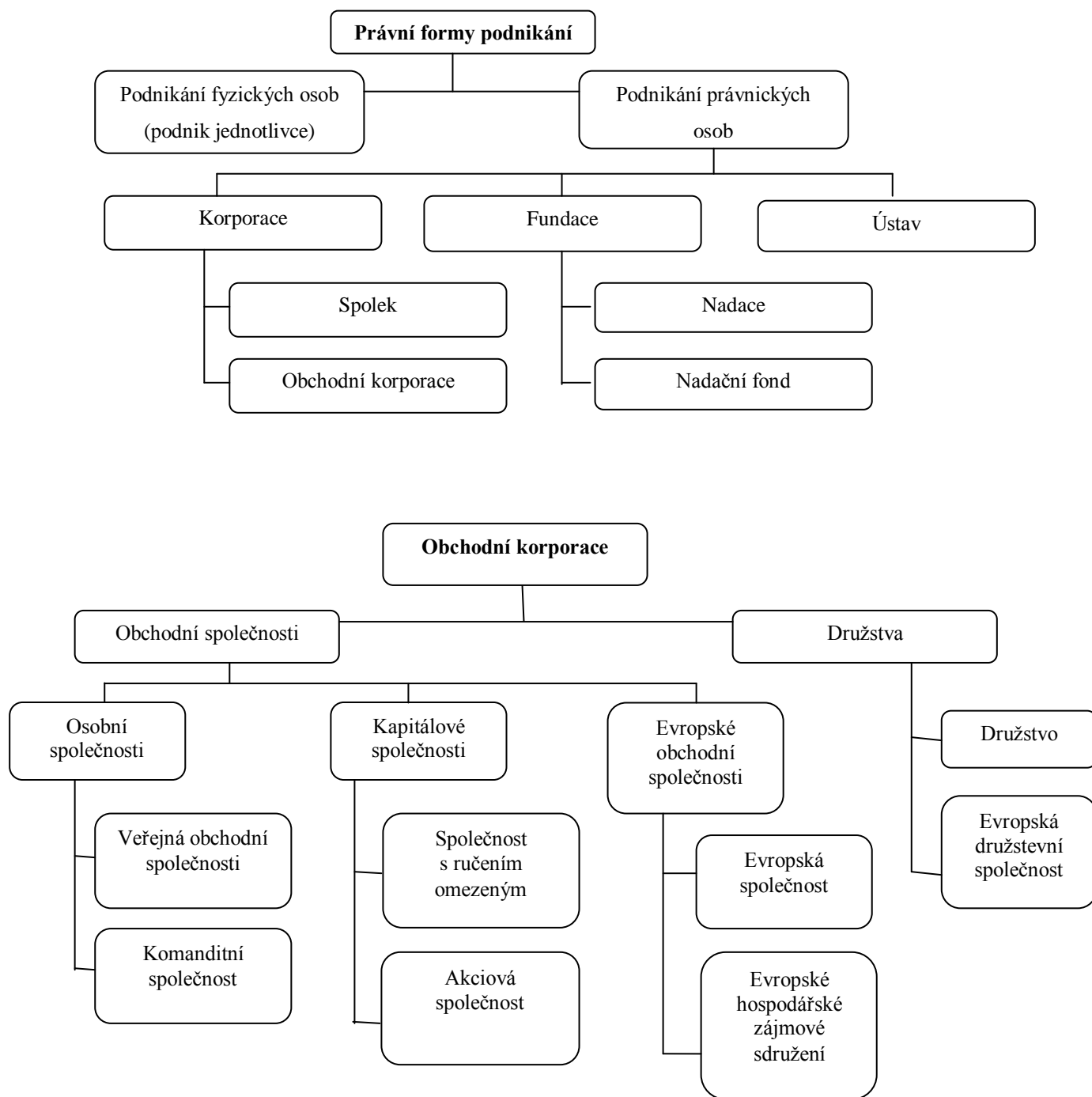
Od roku 2013 občanský zákoník (§ 502 zákona č.89/2012 Sb.) nedefinuje pojem podnik, ale nahrazuje jej pojmem obchodní závod, který představuje „*organizovaný soubor jmění, který*

podnikatel vytvořil a který z jeho vůle slouží k provozování jeho činnosti. Má se za to, že závod tvoří vše, co zpravidla slouží k jeho provozu“ (business.center.cz, 2019).

Podnik může mít různou právní formu. Možnosti právních forem podnikání, které se podnikateli nabízí, jsou vyobrazeny níže v obrázku č. 2. Vhodná volba právní formy podnikání představuje velice důležité rozhodnutí, jelikož zahrnuje mnoho faktorů ovlivňující její výběr. Jedná se především o tyto oblasti:

- nároky na výši vloženého kapitálu do podnikání a možnosti jeho zajištění,
- počet zakladatelů,
- způsob řízení podniku,
- rozsah ručení za závazky podniku
- účast na zisku/ztrátě,
- dostupnost cizích zdrojů,
- zveřejňovací povinnost,
- daňové zatížení,
- finanční a administrativní náročnost spojená se založením a provozem podniku (Taušl Procházková, 2015).

Obr. č. 2 Právní formy podnikání

Zdroj: Hrdý, Krechovská, 2013, s. 41.

Zvolená právní forma podnikání se zapisuje do **obchodního rejstříku**. Obchodní rejstřík je veřejný seznam vedený v elektronické podobě, do kterého se zapisují zákonem stanovené údaje o podnikatelských subjektech (Taušl Procházková, 2015).

Základní předpisy upravující právní formu podnikání jsou:

- Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání.

- Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.
- Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích.
- Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (Taušl Procházková, 2015).

2.1 Podnik jednotlivce

Podnik jednotlivce je vlastněn jednou osobou a považuje se za nejjednodušší formu podnikání.

Podniky jednotlivce mají obvykle formu **živnosti**. Čímž se dle živnostenského zákona (§2 zákona č.455/1991) rozumí: „*soustavná činnost provozovaná samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených zákonem*“ (business.center.cz, 2019).

Aby se jednotlivce mohl stát živnostníkem, musí dále splňovat všeobecné a zvláštní podmínky stanovené živnostenským zákonem. Mezi všeobecné podmínky dle živnostenského zákona (§ 6 zákona č. 455/1991 Sb.) patří:

- dosažení věku 18 let,
- způsobilost k právním úkonům,
- bezúhonnost.

Zvláštními podmínkami k provozování živnosti se dle živnostenského zákona (§ 6 zákona č. 455/1991 Sb.) rozumí odborná či jiná způsobilost vyžádaná živnostenským zákonem či jiným právním předpisem.

Z hlediska odborné způsobilosti živnostenský zákon rozděluje živnosti na **ohlašovací** a **koncesované** (Šiman, Petera, 2010).

Živnosti ohlašovací vznikají a jsou provozovány na základě ohlášení. Jsou to:

- **Živnosti řemeslné**, kdy odborná způsobilost je dána vyučením v oboru a praxí. Jedná se například o hostinskou činnost, zámečnictví, opravy silničních vozidel, zednictví, zlatnictví, truhlářství, apod.
- **Živnosti vázané**, kdy odborná způsobilost je stanovena pro každou živnost samostatně. Jde například o výrobu, montáž, vedení účetnictví, provozování autoškol, revize plynových nebo elektrických zařízení, apod. K provozování těchto živností musí jednotlivce získat průkaz způsobilosti.

- **Živnosti volné**, u kterých odborná způsobilost není stanovena. Předmětem podnikání je poté výroba, obchod a služby, které nepatří do živnosti řemeslné ani vázané (Šiman, Petera, 2010).

Živosti koncesované mohou být provozovány pouze na základě tzv. **koncese** (povolení), kterou uděluje živnostenský úřad. Pro její udělení musí uchazeč splňovat požadované vzdělání, absolvovat zvláštní kurzy apod. Jedná se například o provozování cestovních kanceláří, hubení škodlivých živočichů, taxislužba, pohřební služba, apod (Šiman, Petera, 2010).

Z finančního hlediska se jedná o málo kapitálově náročné podniky, převážně místního významu. Není zde stanovena minimální výše základního kapitálu, a proto jsou možnosti financování podniku limitovány výší osobního kapitálu podnikatele. Pro zvýšení kapitálu je možné spojení se s jiným podnikatelem či přijetí tichého společníka (Hrdý, Krechovská, 2016).

Za závazky společnosti ručí podnikatel neomezeně tj. celým svým majetkem. Tichý společník se podílí na zisku či ztrátě v ujednané výši. Za dluhy podnikatele ručí tichý společník pouze v případě, že je jeho jméno obsaženo ve jménu či obchodní firmě podnikatele nebo jestliže vůči obchodním partnerům prohlásí, že s podnikatelem podnikají společně (Hrdý, Krechovská, 2016).

Jelikož tato právní forma nezakládá povinný příděl do žádných fondů ze zisku, zůstává veškerý příjem po zdanění plně k dispozici podnikateli. Příjmy podniku jednotlivce jsou dle § 7 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů zdaňovány daní z příjmů fyzických osob (DPFO). Příjmy tichého společníka jsou poté zdaňovány zvláštní sazbou daně podle § 36 zákona o daních z příjmů, a to 15% srážkovou daní u zdroje (Hrdý, Krechovská, 2016).

2.2 Veřejná obchodní společnost

Veřejná obchodní společnost je sdružení minimálně 2 fyzických popřípadě 2 právnických osob, jejichž práva a povinnosti plynou ze společenské smlouvy, podnikajících pod společným jménem, jehož součástí musí být označení „veřejná obchodní společnost“ (ve zkratce „veř. obch. spol.“ či „v. o. s“).

Veřejná obchodní společnost je právnickou osobou a zapisuje se do obchodního rejstříku (Taušl Procházková 2015).

Pokud není stanovena povinnost vkladu ve společenské smlouvě, společnost nemusí vytvářet základní kapitál. Jako základní kapitál se považují peněžité i nepeněžité vklady společníků. Společnost může získávat další finanční zdroje ve formě různých půjček či dotací. Díky neomezenému ručení společníků má společnost jednodušší přístup k úvěrovým zdrojům než u podniku jednotlivce (Hrdý, Krechovská, 2016).

Společníci ručí za dluhy společnosti celým svým majetkem společně a nerozdílně (Hrdý, Krechovská, 2016).

Zisk či ztrátu společnosti si společníci rozdělují rovnoměrně, není-li ve společenské smlouvě stanoveno jinak. Jelikož tato právní forma podnikání nezakládá povinnost vytvářet fondy ze zisku, celý zisk zůstává plně k dispozici společníkům. Společnost nedaní svůj zisk daní z příjmů, tato daň zatěžuje až podíly na zisku jednotlivých společníků a to dle jejich charakteru (fyzická či právnická osoba), podle konkrétních pravidel, která jsou vymezena v zákoně o dani z příjmů (Hrdý, Krechovská, 2016).

2.3 Komanditní společnost

Komanditní společnost je osobní společnost, jež musí nést označení „komanditní společnost“ (ve zkratce „kom. spol.“ či „k. s.“). Tato společnost je zakládána dvěma či více společníky. Ve společnosti musí konfigurovat minimálně jeden **komanditista** a minimálně jeden **komplementář** (Synek, Kislingerová, 2015).

Postavení **komplementářů** se velice podobá společníkům ve veřejné obchodní společnosti. Komplementáři nenesou vkladovou povinnost pro vytvoření základního kapitálu. Za závazky společnosti poté ručí celým svým majetkem (Synek, Kislingerová, 2015).

Postavení **komanditistů** se blíží postavení společníků ve společnosti s ručením omezeným. Komanditisté plní vkladovou povinnost ve výši a způsobem, který je vymezen ve společenské smlouvě. Za závazky společnosti poté ručí jen do výše svého nesplaceného vkladu zapsaného v obchodním rejstříku, popřípadě do výše komanditní sumy snížené o splacené vklady (Synek, Kislingerová, 2015). **Komanditní suma** je peněžní částka stanovená ve společenské smlouvě udávající výši ručení za závazky společnosti komanditistům. Komanditní suma nesmí být sjednána nižší než, kolik činí vklad komanditisty (více v §129 – 131 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích) (business.center.cz, 2019). Obsahuje-li název společnost jméno komanditisty, poté tento komanditista ručí za závazky společnosti stejně jako komplementář (Taušl Procházková, 2015).

Komplementáři jsou statutárním orgánem společnosti, a proto jim přísluší obchodní řízení celé společnosti. Komanditisté mají pouze kontrolní pravomoc (Taušl Procházková, 2015).

Zisk či ztráta společnosti se nejprve rozděluje na část připadající komplementářům a část připadající komanditní společnosti poměrem stanoveným ve společenské smlouvě. Pokud společenská smlouva neudává poměr pro rozdělení zisku, zisk je poté rozdělen rovnoměrně. Komplementáři si část zisku rozdělí rovnoměrně, neudává-li jinak společenská smlouva, a zdaňují jej stejně jako společníci ve veřejné obchodní společnosti. Část zisku, která připadla společnosti, je zdaňována daní z příjmů právnických osob. Poté se zisk po zdanění rozděluje rovným dílem mezi komanditisty, pokud nestanoví společenská smlouva jinak, a je dále zdaňován zvláštní sazbou daně podle § 36 zákona o daních z příjmů, a to 15% srážkou u zdroje (Hrdý, Krechovská, 2016).

Tato právní forma podnikání nevyžaduje žádný příděl do fondů ze zisku, tudíž veškerý příjem po zdanění zůstává plně k dispozici společníkům (Hrdý, Krechovská, 2016).

Komanditní společnost je vnímána jako přechodná forma ke společnosti s ručením omezeným (Hrdý, Krechovská, 2016).

2.4 Společnost s ručením omezeným

Společnost s ručením omezeným je zařazena mezi kapitálové společnosti, jelikož je zde ze zákona stanovena vkladová povinnost. Společnost musí obsahovat označení „společnost s ručením omezeným“ popřípadě je označení nahrazeno zkratkou (např. „spol. s r. o.“ či „s. r. o.“) (Taušl Procházková, 2015).

Zakládá se alespoň 1 fyzickou či právnickou osobou. Základní kapitál je tvořen souhrnem peněžitých i nepeněžitých vkladů společníků, minimální výše vkladu společníka činí 1 Kč, pokud není ve společenské smlouvě stanoveno jinak. Společník je povinen splatit vklad ve lhůtě stanovené ve společenské smlouvě, nejpozději však do 5 let ode dne vzniku společnosti. Před podáním návrhu o zápis do obchodního rejstříku, musí být splaceno celé vkladové ážio, alespoň 30 % každého peněžitého vkladu a celá hodnota vkladů nepeněžitých. Společnost již nemusí vytvářet rezervní fond. O jeho případné existenci rozhoduje společenská smlouva. Případné další finanční zdroje může společnost získat především z dodatečných vkladů společníků nad stanovený limit, dále z úvěrových zdrojů a dotací (Hrdý, Krechovská, 2016).

Za závazky společnosti ručí společnost celým svým majetkem. Společníci ručí za závazky společnosti společně a nerozdílně avšak jen do výše svých nesplacených vkladů zapsaných v obchodním rejstříku při založení společnosti. Povinnost ručení za závazky společnosti

společníkům zaniká v momentě zápisu splacení všech vkladů do obchodního rejstříku. Za závazky společnosti ručí i jednatele, pokud tak rozhodne soud na základě porušení povinností řádného hospodáře při hrozícím úpadku společnosti. Společník se s přijetím funkce jednatele zavazuje vykonávat tuto funkci s péčí řádného hospodáře (dle § 51 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, § 159 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník) tzn. loajálně, pečlivě, na základě svých znalostí a schopností, bude jednat informovaně, v dobré víře a v obhajitelném zájmu společnosti (business.center.cz).

Zisk společnosti s ručením omezeným je zdaňován daní z příjmů právnických osob. Nestanoví-li společenská smlouva jinak, zisk určený k rozdělení, si společníci rozdělují dle poměru svých vkladů na základním kapitálu. Vypáčené podíly na zisku společníků jsou dále zdaňovány zvláštní sazbou daně podle § 36 zákona o daních z příjmů, a to 15 % srážkovou u zdroje (Synek, Kislingerová, 2015).

2.5 Akciová společnost

Tato forma kapitálové společnosti se využívá především u kapitálově silných společností. Společnost se zakládá, alespoň 1 fyzickou či právnickou osobou, přijetím stanov. Po vzniku musí společnost nést označení, že se jedná o akciovou společnost, název je možné nahradit zkratkou (např. „akc. spol.“ popř. „a. s.“) (Taušl Procházková, 2015).

Základní kapitál společnosti je rozvržen do určitého počtu **akcií** o určité jmenovité hodnotě (Taušl Procházková, 2015).

Akcie je cenný papír, který nese práva akcionáře, jakožto společníka, podílet se na řízení, zisku a na likvidačním zůstatku společnosti v případě jejího zrušení s likvidací. Podle rozsahu práv akcionářů rozlišujeme akcie kmenové a prioritní (Taušl Procházková, 2015). **Kmenové (společné) akcie** dávají akcionáři volební právo (volí orgány společnosti, schvalují stanovy a rozdělení zisku) odpovídající procentu držených akcií a také právo na výplatu podílu dividendy (ale až po tom, co jsou vypořádány nároky držitelů prioritních (přednostních) akcií) (managementmania.com, 2019). **Prioritní (přednostní) akcie** poskytují přednostní práva spjatá s výplatou dividend.

Minimální výše základního kapitálu je (podle § 246 zákona č.90/2012 Sb., o obchodních korporacích) 2 mil Kč nebo 80 000 EUR, pokud společnost vede účetnictví v eurech. Základní kapitál vzniká úpisem akcií. Akcie o určité jmenovité hodnotě, k jejichž převzetí se akcionáři zavázali, se nazývá **upsaný základní kapitál**. Upsáním akcie vzniká pohledávka za akcionáři, která musí být splacena. Pokud je částka vydávaných akcií (emisní kurz), vyšší než

jmenovitá hodnota akcie, poté rozdíl mezi jmenovitou hodnotou a emisním kurzem se nazývá **emisní ážio**. Po založení společnosti je nutné, aby každý zakladatel splatil emisní ážio a v souhrnu bylo splaceno minimálně 30 % ze jmenovité či účetní hodnoty upsaných akcií, a to ve lhůtě a způsobem určeným ve stanovách, nejpozději však do 1 roku od vzniku akciové společnosti. Souhrn akcií ve jmenovité hodnotě, které akcionáři skutečně uhradili, se nazývá **splacený základní kapitál** (Hrdý, Krechovská, 2016).

Dalším zdrojem financování u akciové společnosti může být možné navýšení základního kapitálu úpisem nových akcií. Tento způsob je možný jen tehdy když, akcionáři splatili emisní kurz dříve upsaných akcií. Zdrojem financování je rovněž i emisní ážio a samozřejmě zde mohou být relevantní i různé formy půjček, úvěrů, dotací apod. Akciová společnost může získávat cizí kapitál např. i formou vydávání dluhopisů (Hrdý, Krechovská, 2016).

Za závazky společnosti odpovídá akciová společnost celým svým majetkem. Akcionáři za závazky společnosti neručí, nesou však riziko možného znehodnocení svých akcií. Stejně jako u společnosti s ručením omezeným, i zde členové volebních orgánů mají povinnost jednat s péčí řádného hospodáře. Pokud rozhodne soud (na základě porušení povinností řádného hospodáře při hrozícím se úpadku společnosti) o tom, že členové volebních orgánů tak nejednali, ručí za závazky společnosti také (Synek, Kislingerová, 2015).

Zisk společnosti je zdaňován daní z příjmů právnických osob. Akcionáři mají právo na podíl na zisku společnosti, který schválila valná hromada k rozdělení. Výše podílu na zisku akcionáře se stanoví podle poměru jeho podílu na základním kapitálu, nestanoví-li stanovy ve vztahu k určitému druhu akcií jinak. Vyplácené podíly na zisku společníků zdaňují zvláštní sazbou daně podle § 36 zákona o daních z příjmů, a to 15 % srážkovou u zdroje (Hrdý, Krechovská, 2016).

2.6 Družstvo

Družstvo je (dle §552 zákona č. 90/2012 Sb., zákona o obchodních korporacích) charakterizováno jako společenství neuzavřeného počtu osob, které je založeno za účelem vzájemné podpory svých členů nebo třetích osob, případně za účelem podnikání. Družstvo musí být založeno minimálně 3 osobami a musí nést označení, že se jedná o družstvo (business.center.cz, 2019).

Základní kapitál družstva je tvořen souhrnem členských vkladů, kdy základní vklady jsou u členů družstva stejné. Minimální výše základního kapitálu u družstva není zákonem stanovena. Každý člen družstva se může podílen na základní kapitálu jedním či více

členskými vklady, pokud tak určí stanovy. Následná výše členských vkladů může být pro jednotlivé členy družstva individuální. Přijaté stanovy určují minimální výši základního kapitálu družstva, který je následně zapsán do obchodního rejstříku. Základní členský vklad musí být splacen do 15 dní ode dne konání ustavující členské schůze družstva (Synek, Kislingerová, 2015).

Družstvo ručí za závazky celým svým majetkem. Členové družstva za závazky neručí, není-li ve stanovách uvedena **uhrazovací povinnost** členů družstva do výše ztráty. Uhrazovací povinnost je pro jednotlivé členy družstva ve stejné výši a nesmí být vyšší, než trojnásobek základního členského vkladu (Taušl Procházková, 2015).

Družstvo je zdaňováno daní z příjmů právnických osob. Členská schůze následně rozhoduje o zisku, který je možné rozdělit. Nevyplývá-li ze stanov něco jiného, určí se podíl člena na zisku určeném k rozdělení mezi členy poměrem výše jeho splaceného vkladu k splaceným vkladům všech členů. U členů, jejichž členství v rozhodném období trvalo jen část účetního období, se tento podíl na zisku poměrně krátí. Vyplácené podíly na zisku členům družstva jsou potom zdaňovány dle § 36 zákona o daních z příjmů, zvláštní sazbou daně, a to 15 % srážkou u zdroje (Hrdý, Krechovská, 2016).

3 Majetková a finanční struktura podniku

K tomu aby podnik mohl zahájit svou podnikatelskou činnost, potřebuje **finanční zdroje** (kapitál, peníze). Zdrojem může být vlastní či cizí kapitál. Dále pro výkon své činnosti, podnik potřebuje určité prostředky – **majetek**. Majetek tedy vyjadřuje to, „co podnik vlastní“, a finanční zdroje vyjadřují skutečnost, „komu to patří“ (Synek, Kislingerová, 2015).

Písemný dokument, který ukazuje majetek podniku a jeho finanční krytí k určitému datu se nazývá **rozvaha**. Levá strana rozvahy zachycuje konkrétní složení majetku neboli **aktiva** podniku a pravá strana slouží k vyjádření finančních zdrojů podniku neboli **pasiva** podniku. Tento dvojí pohled se nazývá **bilanční princip** a rovnost úhrnu majetku a zdrojů jeho financování **bilanční rovnice** (aktiva = pasiva) (Taušl Procházková, 2015).

3.1 Majetková struktura podniku

Majetková struktura podniku představuje strukturu podnikového majetku v konkrétní podobě, ve které se nachází tj. aktiva rozvahy. Majetek podniku představuje *souhrn všech věcí, peněz, pohledávek a jiných majetkových hodnot, které patří podnikateli a slouží k jeho podnikatelské činnosti* (Synek, Kislingerová, 2015).

Základní strukturu podnikového majetku lze vyjádřit následujícím způsobem:

1. **Pohledávky za upsaný základní kapitál.**
2. **Dlouhodobý majetek:**
 - a) dlouhodobý majetek nehmotný,
 - b) dlouhodobý majetek hmotný,
 - c) dlouhodobý majetek finanční.
3. **Oběžná aktiva:**
 - a) zásoby,
 - b) pohledávky,
 - c) krátkodobý finanční majetek,
 - d) peněžní prostředky.
4. **Ostatní aktiva:**
 - a) náklady příštích období,
 - b) komplexní náklady příštích období,
 - c) příjmy příštích období (Hrdý, Krechovská, 2016).

3.1.1 Dlouhodobý majetek

Dlouhodobý majetek je takový majetek, který slouží podniku na dlouhou dobu (obvykle déle než 1 rok) a nepořizuje se za účelem dalšího prodeje či zpracování. Dlouhodobý majetek se člení na 3 základní skupiny:

- **Dlouhodobý majetek nehmotný** obsahuje zejména software, různá oprávnění a licence, databáze a ocenitelná práva s dobou použitelnosti delší než jeden rok. Do roku 2017 byly do této kategorie zařazovány nehmotné výsledky výzkumu a vývoje. Od roku 2018 jsou účetní jednotky povinny přeradit nehmotné výsledky výzkumu a vývoje a nově je vykazovat v položce „Ostatní dlouhodobý nehmotný majetek“. Podniky, které vynaložily výdaje na výzkum a vývoj, jež byly do konce roku 2017 vykazovány jako dlouhodobý nehmotný majetek, budou až do jejich vyřazení odepisovány podle pravidel platných do 31. 12. 2017. Pro zařazení majetku do této kategorie se rozlišují dva různé způsoby. Z účetního hlediska si může každá účetní jednotka stanovit libovolnou peněžní hranici, ke které se poté váže výpočet pro účetní odpisy. Z daňového hlediska je dle § 32a zákona č. 586/1992 Sb., zákona o daních z příjmů stanovena hraniční částka 60 000 Kč, která se váže k výpočtu daňových odpisů.
- **Dlouhodobý hmotný majetek** je takový majetek, který je fyzicky zhmotněn a většinou v podniku slouží dlouhou dobu (minimálně po dobu 1 roku) a postupně se (až na výjimky) opotřebovává. Pro zařazení majetku do této kategorie se rozlišují dva různé způsoby. Z účetního hlediska si může každá účetní jednotka stanovit libovolnou peněžní hranici, ke které se poté váže výpočet pro účetní odpisy. Z daňového hlediska je dle § 26 zákona č. 586/1992 Sb., zákona o daních z příjmů stanovena hraniční částka 40 000 Kč, která se váže k výpočtu daňových odpisů. Dlouhodobý hmotný majetek se rozděluje na majetek movitý a nemovitý. Do nemovitého dlouhodobého majetku se řadí pozemky, budovy a stavby. Do movitého dlouhodobého majetku se řadí stroje, výrobní zařízení, dopravní prostředky, pěstitelské celky trvalých porostů, dospělá zvířata a jejich skupiny.
- **Dlouhodobý finanční majetek** tvoří majetkové podíly podniku v jiných podnicích, cenné papíry (akcie, dluhopisy), které podnik nakoupil jako dlouhodobou investici apod. Do dlouhodobého finančního majetku se neřadí cenné papíry k obchodování (Synek, 2007).

Do dlouhodobého majetku zahrnujeme také tzv. **drobný hmotný majetek**, který se cenově pohybuje pod stanovené limity, ale má dlouhodobou povahu (Synek, Kislingerová, 2015).

3.1.2 Oběžná aktiva

Oběžná aktiva jsou majetkem, který slouží v podniku krátkou dobu (zpravidla kratší jak 1 rok) a pořizují se za účelem dalšího zpracování či prodeje. Krátkodobý majetek (oběžná

aktiva) je také charakterizován tím, že je obvykle likvidnější než dlouhodobý majetek. V podniku je přítomen ve 2 formách:

- ve věcné podobě jakožto zásoby materiálu, nedokončené výroby, polotovarů, hotových výrobků či mladých zvířat,
- v peněžní podobě jako peníze v hotovosti na pokladně, peníze na bankovních účtech, ceniny (stravenky, kolky, poukázky), cenné papíry určené k obchodování a pohledávky (Taušl Procházková, 2015).

Podstata majetku a jeho úkol v ekonomické činnosti podniku se projevuje v jeho **základních funkcích**, mezi které patří:

- **vnitřní funkce**: zabezpečení hladkého koloběhu majetku a kapitálu uvnitř podniku,
- **likvidní funkce**: zabezpečení potřebné platební schopnosti podniku,
- **rezervní funkce**: rezerva pro krytí nejrůznějších podnikových rizik,
- **záruční funkce**: materiální zjištění, krytí či záruka závazků,
- **vnější funkce**: interakce ekonomických a finančních vztahů podniku s jeho okolím (Hrdý, Krechovská, 2016, s. 176).

V podnicích se často stává, že jedna forma oběžného majetku přechází v jinou, což je způsobeno neustálým koloběhem oběžných aktiv v podniku, jež zobrazuje obrázek č. 3 (Synek, Kislingerová, 2015).

Obr. č. 3 Koloběh oběžných aktiv v podniku

Zdroj: Taušl Procházková, 2015; s. 65

3.2 Finanční struktura podniku

Finanční strukturou majetku se rozumí struktura zdrojů financování podnikového majetku. Finanční struktura je vykazována na pasivní straně rozvahy. Obecná struktura vypadá následovně:

1. Vlastní kapitál:

- a) základní kapitál,
- b) ážio a kapitálové fondy,
- c) fondy ze zisku,
- d) výsledek hospodaření minulých let,
- e) výsledek hospodaření běžného účetního období.

2. Cizí zdroje:

- a) rezervy,
- b) dlouhodobé závazky,
- c) krátkodobé závazky.

3. Ostatní pasiva:

- a) výdaje příštích období,
- b) výnosy příštích období (Hrdý, Krechovská, 2016).

Podnik by vždy měl mít tolik kapitálu, kolik potřebuje. Pokud nastane situace, že v podniku je kapitálu více, je jeho využití neekonomické a podnik je **překapitalizován**. Naopak, má-li podnik kapitálu méně, způsobuje to poruchy v chodu podniku a podnik se stává **podkapitalizován**. Často k tomu dochází v období expanze podniku, kdy podnik rozšiřuje svou výrobu a prodej, čímž se navyšují jeho aktiva, která v tu chvíli nejsou kryta potřebnými finančními zdroji. Podnik se zadluhuje u svých dodavatelů a krátkodobým cizím kapitálem kryje i dlouhodobý majetek. Podnik se postupně může dostávat do **platební neschopnosti**, což bývá počátkem jeho konce (Synek, Kislingerová, 2015).

3.2.1 Vlastní kapitál

Vlastní kapitál vyjadřuje kapitál, který patří majiteli podniku. Je hlavním nositelem podnikatelského rizika. Jeho podíl na celkovém kapitálu ukazuje **finanční jistotu** (nezávislost) podniku. Vlastní kapitál je nestálou veličinou, jelikož se každoročně mění v závislosti na velikosti výsledku hospodaření za běžné účetní období (Synek, Kislingerová, 2015). Vlastní kapitál je tvořen:

- V případě **podniku jednotlivce** – peněžními a nepeněžními vklady vlastníka.

- V případě **korporací** se skládá z následujících položek:
 - **Základní kapitál** - je tvořen peněžními i nepeněžními vklady společníků do společnosti. Povinnost vytvářet základní kapitál mají (dle § 142 a § 246 zákona č. 90/2012 Sb., zákona o obchodních korporacích) (business.center.cz, 2019) společnost s ručením omezeným a akciová společnost a jeho výše se dále zapisuje do Obchodního rejstříku (Synek, Kislingerová, 2015). Základní kapitál se zvyšuje novými peněžními nebo nepeněžními vklady společníků či příděly z nerozděleného zisku. Snížení lze provést jen do výše základního kapitálu (do výše stanovené zákonem). Snižuje se v případě, že se snižují aktiva společnosti nebo došlo-li k takové ztrátě, kterou nelze převést do dalšího roku popřípadě ji nelze uhradit z rezervního fondu (Synek, 2007).
 - **Kapitálové fondy** – patří do složky vlastního kapitálu, které se týkají pouze kapitálových obchodních společností. Hlavní část kapitálových fondů je tvořena tzv. emisním áziem (příplatkem), tj. rozdíl mezi jmenovitou hodnotou akcie a jejím vyšším emisním kurzem, kdy kurz akcie nesmí být nižší než její jmenovitá hodnota. Emisní ážio také vzniká z rozdílu mezi hodnotou nepeněžitěho vkladu a jmenovitou hodnotou podílu, který má být vydán akcionáři (Šteker, Otrusinová, 2013).
 - **Fondy ze zisku** – jsou interním vlastním zdrojem financování (zdrojem jejich přídělů je zisk po zdanění – EAT) (Šiman, Petera, 2010). Fondy ze zisku se vytvářejí:
 - povinně a to na základě § 316 zákona č. 90/2012 Sb., zákona o obchodních korporacích, jako **zvláštní rezervní fond** na vlastní akcie. Tento fond musí *vytvořit akciová společnost, která vykáže v rozvaze v aktivech vlastní akcie, a to ve stejné výši* (Zákony.kurzy.cz, 2018).
 - dobrovolně, na základě rozhodnutí zakotveného ve společenské smlouvě či stanovách.

Slouží jako pojistka proti nepředvídatelným rizikům v podnikání, proto jsou často označovány jako **rezervní fondy** (Synek, Kislingerová, 2015).
 - **Výsledek hospodaření minulých let (nerozdělený zisk z minulých let)** – je část zisku po zdanění, která se nerozděluje mezi společníky ani se nerozděluje do fondů ze zisku. Když podnik vykazuje ztrátu, vykazuje se výsledek hospodaření minulých let v rozvaze s mínusem pod názvem **neuhrazená ztráta z minulých let** (Taušl Procházková, 2015). **Výsledek hospodaření běžného účetního období** – je údaj zjištěný z Výkazu zisku a ztráty, vstupující do Rozvahy (Šebestíková, 2011).

3.2.2 Cizí kapitál

Cizí kapitál je kapitál vložený do podniku věřitelem. Představuje závazek (dluh) podniku, který musí být do určité doby splacen. Dle splatnosti je rozdělován na **krátkodobý** cizí kapitál (splatný do 1 roku) a na **dlouhodobý** cizí kapitál (splatný nad 1 rok). Do cizího kapitálu se řadí:

- **Rezervy** si podnik vytváří k pokrytí budoucích nepředvídatelných výdajů, pokud má důvod předpokládat, že nastanou (az-data.cz, 2018).
- **Dlouhodobé závazky**, které jsou vytvářeny dlouhodobými závazky podniku za společníky, z obchodních vztahů, vůči státu, dlužními úpisy apod (Taušl Procházková, 2015).**Krátkodobé závazky**, které jsou vytvářeny závazky podniku splatnými do 1 roku, např. závazky za zaměstnanci, z obchodních vztahů, vůči státu apod (Taušl Procházková, 2015).

4 Finanční zdroje podniku

Na finanční zdroje podniku je poukazováno z finančního a účetního hlediska. Finanční hledisko vyznačuje finanční zdroje jako *“souhrn peněz, které podnik získá za určité období realizací svých výrobků a služeb, eventuálně svého nepeněžního majetku, růstem různých forem vlastního kapitálu, dluhů, výjimečně i formou dotací“* (Valach, 1999, s. 13). Z hlediska účetního jsou finanční zdroje považovány jako zdroje krytí podnikového majetku, tj. jako pasiva rozvahy. Finanční zdroje podniku je možné posuzovat ze statického pohledu (k určitému časovému okamžiku) a dynamického pohledu (z hlediska vývoje v čase a případných změn struktury finančních zdrojů) (Valach, 1999). Z hlediska způsobu získávání, finanční zdroje dělíme na interní (vnitřní) a externí (vnější) (Hrdý, Krechovská, 2016).

4.1 Interní zdroje podniku

Interní (vnitřní) zdroje vznikají vlastní činností podniku. Financování podniku z vlastních zdrojů se také nazývá tzv. samofinancování, neboť podnik financuje sám sebe bez pomoci externích (vnějších) zdrojů. Do interních zdrojů financování podniku řadíme zisk, fondy ze zisku, odpisy a rezervy (Hrdý, Krechovská, 2016).

4.1.1 Zisk

Zisk je důležitým interním zdrojem financování, a to především zisky dosažené v předešlých obdobích, respektive jejich určitá část tzv. **nerozdělený zisk**. Rozdělování zisku je jedním z klíčových finančních rozhodnutí, které přísluší výhradně valné hromadě společnosti (Mulačová, Mulač, 2013). K samofinancování podniku se využívá pouze ta část zisku po zdanění, která není použita na výplatu dividend či na tvorbu fondů ze zisku (Hrdý, Krechovská, 2016).

Dále mezi interní zdroje financování podniku řadíme fondy ze zisku, které jsou popsány v kapitole 3.2.1.

4.1.2 Odpisy

Odpisy jsou peněžním vyjádřením opotřebení dlouhodobého majetku v podniku za určité období. Jsou obsaženy v ceně dlouhodobého majetku, která je po jeho dobu životnosti přenášena do nákladů. Hodnota odpisů je obsažena v ceně produkce (výrobků a služeb) podniku, kterou platí zákazníci, a podnik je tímto způsobem získává zpět ve formě tržeb. Proto jsou odpisy součástí peněžních příjmů v cash flow. Jsou určeny k financování

jednoduché obnovy dlouhodobého majetku. Pro účely obnovy majetku jsou odpisy potřebné až na konci životnosti zařízení a vedení podniku může do té doby s nimi volně disponovat, nicméně poté musí při obnově majetku ve finančním plánu počítat i s jinými finančními prostředky (Čížinská, Marinič, 2010).

Faktory, které ovlivňují výši podnikových financí, jsou:

- **Ocenění majetku, který se odpisuje.** Pro účely podnikových financí je nutné, aby se hodnota podnikového majetku, co nejvíce blížila realitě (Hrdý, Krechovská, 2016).

Z účetního hlediska se využívají následující druhy cen:

- Cena pořízení – cena, za kterou byl majetek pořízen bez ohledu na náklady s pořízením spojené.
- Pořizovací cena – cena, za kterou byl majetek pořízen včetně nákladů spojených s pořízením.
- Reprodukční pořizovací cena – cena, za kterou by byl majetek pořízen v době, kdy se o něm účtuje.
- Vlastní náklady – používá se pro ocenění majetku vyrobeného vlastní činností podniku.
- Jmenovitá hodnota – hodnota udaná například na cenném papíru, pohledávce, bankovce.
- Reálná hodnota – odpovídá aktuální tržní hodnotě nebo kvalifikovanému odhadu či posudku znalce (business.center.cz, 2019).

Čím větší bude výše odpisovaného majetku a čím vyšší bude jeho ocenění, tím vyšší bude i vlastní odpis (Hrdý, Krechovská, 2016).

- **Doba odpisování majetku** – čím bude doba odpisování delší, tím bude velikost odpisu nižší. Délku odpisování si volí podnik sám ve finančním plánu, přičemž je nutné ztotožnit dobu odpisového plánu se skutečnou dobou využívání majetku a tím zajistit věrohodné zdroje pro finanční rozhodování (Hrdý, Krechovská, 2016).
- **Způsob odpisování.** Existují dva způsoby odpisování – účetní a daňové. Z hlediska odpisů jakožto interních zdrojů financování pracujeme vždy pouze s účetními odpisy. Možnými způsoby odpisování jsou **lineární odpisy**, které vycházejí z principu rovnoměrného rozložení odpisů do jednotlivých let, kdy odpisy jsou každý rok ve stejné výši (kromě roku pořízení či vyřazení). Odpis se poté vypočítá prostým podílem pořizovací ceny majetku a počtem let (měsíců) odpisování. **Degresivní odpisy** jsou charakteristické tím, že jejich hodnota v čase klesá, tj. v prvních letech odpisování

dosahují nejvyšších hodnot. **Progresivní odpisy** jsou charakteristické tím, že v čase jejich hodnota roste, tj. ke konci odpisování mají nejvyšší hodnotu. U podniků se využívají méně často. **Odpisy podle výkonu odpisového zařízení** se vypočítají jako podíl vstupní (pořizovací) ceny zařízení a celkového výkonu tohoto zařízení za dobu životnosti. Tímto se získá odpis na jednotku výkonu a v každém roce se tato hodnota násobí příslušným výkonem (Hrdý, Krechovská, 2016).

4.1.3 Rezervy

Rezervy jsou v rozvaze vykazovány v pasivech jakožto cizí zdroj. Představují finanční zdroj, který je vytvářen účelně na krytí určitých výdajů v budoucnu. Rezerva je při své tvorbě zahrnována do nákladů a tak snižuje tvorbu podnikového zisku. Musí být tvořena rovnoměrně a to minimálně 2 zdaňovací období. Při dodržení všech legislativních podmínek vzniká tzv. **zákonná rezerva**, která je daňově odčitatelnou položkou. Nejběžnější rezervou je rezerva na opravu dlouhodobého majetku (Váchal, Vochozka, 2013).

Rezervy jsou vnitřními, cizími zdroji financování, jelikož je podnik tvoří sám a představují vnitřní závazky podniku za budoucí provedené výkony (Váchal, Vochozka, 2013).

4.2 Externí zdroje financování

Externí neboli vnější financování představuje finance přicházející do podniku zvenčí (získané mimo vnitřní činnost podniku) – tj. podnik se uchází o přízeň vnějších investorů. Získání externích zdrojů financování je pro podnik velice náročné, jelikož podnik musí složitě dokazovat efektivní využití těchto zdrojů, jejich návratnost k odpovídajícímu podstoupenému riziku a jejich požadavku na výnosnost od investorů (Hrdý, Krechovská, 2016).

4.2.1 Akcie

Zákon o obchodních korporacích (§ 256 zákona č. 90/2012 Sb.) definuje akcii jako: *cenný papír nebo zaknihovaný cenný papír, s nímž jsou spojena práva akcionáře jako společníka podílet se podle tohoto zákona a stanov společnosti na jejím řízení, jejím zisku a na likvidačním zůstatku při jejím zrušení s likvidací* (business.center.cz, 2018).

Akciový kapitál je zpravidla tvořen 3 základními druhy akcií. **Základní (kmenové) akcie**, **prioritní akcie** a **zaměstnanecké akcie**. Za **kmenové akcie** se považují takové akcie, se kterými jsou spojena práva podílení se na hlasování na valné hromadě a ovlivňovat tak řízení akciové společnosti. Z tohoto pohledu vyplývá riziko pro investory, a proto jsou tyto akcie považovány za nejdražší druh podnikového kapitálu. Jelikož kromě vysokého rizika zde hrají

i velkou roli vysoké emisní náklady (Hrdý, Krechovská, 2016; Synek, 2007). **Prioritní akcie** jsou zvláštním druhem akcie, jejichž vydání mohou určit stanovy. S těmito akciemi je spojeno přednostní právo podílet se na zisku nebo na likvidačním zůstatku společnosti. **Zaměstnanecké akcie** mají zainteresovat zaměstnance na prosperitě společnosti. Akciová společnost může vydávat i tzv. **kusové akcie**, které nemají jmenovitou hodnotu, jejich hodnota je stanovena jako podíl základního kapitálu společnosti a celkového počtu akcií (Synek 2007).

Podle převoditelnosti se rozlišují akcie na jméno a na majitele. U **akcií na jméno** se přímo na akcii uvádí jméno akcionáře, na něhož se práva a povinnosti vyplývající z držení akcie vztahují. Dále společnost musí vést seznam majitelů akcií, v němž jsou zapsány akcie (včetně druhů a formy), jejich jmenovitá hodnota a informace o majitelích akcií (obchodní jméno a sídlo společnosti – jde-li o právnickou osobu, jméno a trvalé bydliště – jde-li o fyzickou osobu). **Akcie na majitele** má neomezenou převoditelnost. Práva spojená s listinnou akcií vykonává ten, kdo ji předloží, nebo ten, kdo se prokáže písemným prohlášením o úschově akcie. Je-li akcie zaknihovaná, poté práva spojená s akcií vykonává osoba vedená v evidenci zaknihovaných cenných papírů (Veber, Srpová, 2008).

4.2.2 Obligace

Obligace neboli dluhopis je zastupitelný cenný papír, který vyjadřuje závazek emitenta vůči oprávněnému majiteli dluhopisu. Majitel dluhopisu má nárok požadovat po emitentovi splacení jmenovité hodnoty dluhopisu v době splatnosti (Radová, Dvořák, Málek, 2013). Dle §2 zákona č. 190/2004 Sb., je dluhopis charakterizován jako *cenný papír nebo zaknihovaný cenný papír vydaný podle českého práva, s nímž je spojeno právo na splacení určité dlužné částky odpovídající jmenovité hodnotě jeho emitentem, a to najednou nebo postupně k určitému okamžiku, a popřípadě i další práva plynoucí ze zákona nebo emisních podmínek dluhopisu* (zakonyprolidi.cz, 2018).

Dluhopisy, stejně jako akcie, existují v zaknihované či listinné podobě. Majitel dluhopisu se nepodílí na řízení podniku a nemá hlasovací právo (Hrdý, Krechovská, 2016).

Emise podnikových dluhopisů představuje finanční zdroj, který podnik získává prostřednictvím finančních trhů. U emise dluhopisů je důležité, aby vydané dluhopisy byly prodány věřitelům. Nejlepší pro podnik je, když jsou dluhopisy zakoupeny tzv. **institucionálním investorem**, kterým může být banka, pojišťovna, investiční společnosti, investiční fond apod. V případě rozhodnutí podniku o vydání emise dluhopisů, musí podnik,

na základě zákona o dluhopisech, pořádat Českou národní banku o vyslovení souhlasu (Hrdý, Krechovská, 2016).

Dluhopisy podle emitenta dělíme na:

- státní dluhopisy,
- pokladniční poukázky,
- komunální dluhopisy,
- zaměstnanecké dluhopisy,
- podnikové dluhopisy,
- bankovní dluhopisy (Dědič, 2012).

4.2.3 Bankovní úvěry

Úvěrové zdroje financování se řadí mezi externí a cizí zdroje a podle doby splatnosti se dělí na krátkodobé (splatné do 1 roka) a dlouhodobé (splatné nad 1 rok). Základem úvěrového vztahu je existence věřitele a dlužníka. Jedná se zpravidla o peněžní prostředky, které podnik musí v určité době navrátit zvýšené o zaplacené úroky. Při použití bankovního úvěru vzniká „dlužnému“ podniku daňový efekt tím, že úroky z úvěru jsou daňově uznatelným nákladem a snižují tak daňový základ. Podmínkou působení daňového efektu je kladný výsledek hospodaření (Veber, Srpová, 2008).

4.2.4.1 Kontokorentní úvěr

Kontokorentní úvěr je krátkodobý úvěr poskytovaný na běžném účtu, kdy banka umožňuje majiteli bankovního účtu čerpat peněžní prostředky do výše stanoveného limitu (úvěrového rámce) do tzv. mínusu. Je poskytovaný zpravidla za účelem pokrytí nenadálých, krátkodobých výkyvů v hospodaření podniku např. díky sezónním vlivům, k zajištění mimořádného zvýšení zásob apod. Kontokorentní úvěr se splácí automaticky s další příchozí platbou na daný účet (Režnáková, 2012; Scholleová, 2017; Hrdý, Krechovská, 2016).

4.2.4.2 Lombardní úvěr

Lombardní úvěr je úvěrem záchranným, který je poskytován podnikům, kteří mají problémy. Je charakterizován jako úvěr zajišťovaný zástavou movité věci či práva. Poskytuje se na pevnou částku po celou dobu sjednané lhůty splatnosti. Podle druhu zástavy jde o lombard na cenné papíry, směnky, zboží, pohledávky a drahé kovy (Hrdý, Krechovská, 2016; Černožorský, Teplý, 2011).

4.2.4.3 Revolvingový úvěr

Revolvingový úvěr znamená opakované poskytování krátkodobých úvěrů. Vzhledem k této opakující se činnosti se přechází od financování krátkodobých zdrojů k financování střednědobých zdrojů (Černohorský, Teplý, 2011).

4.2.4.4 Eskontní úvěr

Eskontní úvěr je založen na odkupu směnky bankou před dobou její splatnosti. Směnka není odkoupená v plné výši, ale její hodnota je snížena o tzv. diskont, který zahrnuje provizi banky a úrok za dobu odkoupení směnky do její splatnosti (Marek 2009; Hrdý, Krechovská, 2016).

Zahraniční modifikací eskontního úvěru je negociační úvěr (Hrdý, Krechovská, 2016).

4.2.4.5 Akceptační úvěr

Akceptační úvěr je založen na akceptaci směnky bankou (akceptantem). Tím banka ručí za směnečnou částku a stává se tak hlavním směnečným dlužníkem. Banka garantuje klientovi zaplacení závazku. Proplacení směnky se projeví až v okamžiku, kdy klient není schopen zaplatit závazek včas. V případě, že směnečný dlužník (klient banky) nesložil peníze u banky před splatností směnky, úvěr závazkový se mění na úvěr peněžní (Černohorský, Teplý, 2011).

Zahraniční modifikací eskontního úvěru je ramboursní úvěr (Hrdý, Krechovská, 2016).

4.2.4.6 Avalový úvěr

Avalový úvěr vzniká na základě dohody mezi bankou a klientem. Je založen na avalu směnky tj. na směnečném rukojemství. Za vystavení avalu si banka účtuje tzv. avalovou provizi. Banka je poté v pozici vedlejšího směnečného dlužníka, jenž je povinna splatit závazek ze směnky v případě neschopnosti směnečníka (Rejnuš, 2016).

4.2.4 Dodavatelské úvěry

Dodavatelský úvěr je úvěr přímo od dodavatele, který má z určitých důvodů zájem na tom, aby prodal své produkty. Těmito produkty v rámci dodavatelských úvěrů zpravidla jsou velké investiční celky, stavební práce, části celých podniků, strojní zařízení apod. Splátky jsou zpravidla roční či pololetní a obvykle jsou zajištěny proti případnému vysokému riziku nesplacení (Hrdý, Krechovská, 2016).

4.3. Alternativní externí zdroje financování

Alternativní externí zdroje financování jsou charakteristické tím, že u nich nedochází k tradičnímu schématu, v němž podnik získá peněžní prostředky, za které podnik pořídí či získá majetek a nadále ho splácí (Hrdý, Krechovská, 2016).

V případě leasingu, podnik využívá majetek, který není v jeho vlastnictví, ale postupně jej splácí. V případě factoringu a forfaitingu se jedná o financování podniku pomocí přeměny majetku (odkoupené pohledávky před dobou její splatnosti) na peníze. Dotace představují přímou formu podpory podnikání. Peníze vložené do podniku nemusejí být spláceny v případě splnění předem stanovených podmínek. V případě rizikového kapitálu jsou peněžní prostředky vkládány přímo do základního kapitálu společnosti prostřednictvím rizikového fondu (Hrdý, Krechovská, 2016).

4.3.1 Leasing

Leasing představuje pronájem (nájem) hmotných či nehmotných věcí a práv, kdy osoba pronajímající majetek (pronajímatel) poskytuje za úplatu či jiné nepeněžní plnění nájemci (osoba, která získává možnost užívat majetek) právo danou věc či právo v průběhu stanovené doby používat. Po dobu pronájmu však majetek zůstává ve vlastnictví pronajímatele. Na nájemce přechází pouze právo s daným majetkem disponovat (Valouch, 2005). V momentě, když v rámci leasingu pronajímatel kupuje od dodavatele majetek (předmět leasingu) a poskytuje jej na určitou dobu za úplatu do užívání nájemci, lze tento **leasing** označovat jako **nepřímý**. V případě, že je výrobcem majetku současně i pronajímatelem, jedná se o **leasing přímý**. Pokud leasingová společnost (pronajímatel) odkoupí od podniku (nájemce) předmět, který se v podniku fyzicky nachází a zpětně ho pronajme podniku, jedná se o **leasing zpětný**. V podniku má tu výhodu, že podnik nejenže zvyšuje svoji likviditu, ale stále může s majetkem disponovat (Čížinská, Marinič, 2010).

V praxi se vyskytují 2 druhy leasingů:

- **Operativní leasing** – operativním leasingem se zpravidla rozumí krátkodobý zdroj financování podniku, který kryje krátkodobé zajištění podniku požadovaným majetkem. Jedná se zejména o takový druh leasingu, kdy po skončení doby pronájmu, vrací nájemce zpět pronajímateli majetek, který byl předmětem operativního leasingu. U tohoto druhu leasingu je častější, že náklady spojené s údržbou, opravami či servisními službami hradí pronajímatel. Typickým příkladem může být např. půjčovna

automobilů. Splátky z operativního leasingu jsou zpravidla daňově uznatelné (Hrdý, Krechovská, 2016; Valouch, 2005).

- **Finanční leasing** – finančním leasingem se zpravidla rozumí dlouhodobý zdroj financování podniku, jelikož doba pronájmu obvykle pokryje celou ekonomickou životnost pronajímaného majetku. Jedná se zejména o takový druh leasingu, kdy po skončení doby pronájmu, dochází k odkupu najaté věci nájemcem za symbolickou odkupní cenu. V případě finančního leasingu pronajímatel obvykle smluvně přenáší povinnosti spojené s údržbou, opravami a servisními službami pronajatého majetku na nájemce. Leasingové splátky u finančního leasingu nejsou automaticky daňově uznatelné, nýbrž musí splňovat náležitosti vyplývající ze zákona o daních z příjmů. Základní podmínkou daňové uznatelnosti je (dle § 24 odst. 4 zákona č.586/1992 Sb., o daních z příjmů), že majetek po skončení leasingu je zařazen do obchodního majetku nájemce (Hrdý, Krechovská, 2016) (business.center.cz, 2018).

4.3.2 Factoring

Factoring představuje odkup krátkodobých pohledávek před platností specializovanou finanční institucí (faktorem), která nese riziko jejich nedobytnosti a stává se tak institucí financující podnik, který odprodal své pohledávky. Krátkodobost pohledávek je obvykle limitována do půl roka (Synek, Kislíngrová, 2015).

4.3.3 Forfaiting

Forfaiting představuje odkud dlouhodobých pohledávek před splatností specializovanou finanční institucí (foirfaiter). Jedná se o pohledávky se splatností delší než půl roku. Pohledávky musejí být zajištěné a nesmí být s nimi spojena práva třetích osob (Hrdý, Krechovská, 2016).

4.3.4 Podpora od státu – dotace

Dotace představují přímou formu podpory podnikání. Peníze, které podnik obdržel ve formě dotací, nemusí vracet v případě, že splní veškeré předem stanovené podmínky. Pomocí dotací se stát, vyšší územně samosprávné celky, obce apod. snaží pomoci rozvíjet podnikatelskou činnost v určitých oblastech či regionech nebo motivovat podnikatelské subjekty k zajištění činností, které by pro ně v klasické podnikatelské bázi byly prodělečné a proto by je dlouhodobě nemohli vykonávat. Jedná se například o zdravotnické služby, zajištění dopravní obslužnosti, podporu méně rozvinutých regionů. O efektivnosti poskytnutých dotací je vyhodnocováno na základě předem stanovených kritérií a efektů, které nemusejí být peněžně

vyjádřitelné. V případě, že podnik nesplní dotační podmínky, musí poskytnuté dotace navrátit a tento finanční zdroj nahradit jiným (Hrdý, Krechovská, 2016).

4.3.5 Rizikový kapitál

Rizikový (rozvojový) kapitál představuje výhradně investice do společností, které nejsou obchodovatelné na veřejných trzích. Rizikový kapitál vstupuje do podniku prostřednictvím rizikového fondu a zvyšuje tak základní kapitál daného podniku. Jedná se o formu partnerství podnikatele a investora (Synek, 2011). Rizikový kapitál je převážně určený na financování počáteční činnosti podniku či na financování inovačních a rozvojových projektů s vysokým rizikem (Hrdý, Krechovská, 2016).

V praxi se setkáváme s několika typy rozvojového kapitálu:

- **Předstartovní financování** (seed capital) představuje financování vývoje výrobku, pro který teprve v budoucnu vznikne firma, jež ho bude nabízet.
- **Startovní financování** (start-up capital), kdy finance jsou poskytovány firmě, která má připravený produkt, vedení a organizační zabezpečení prodeje a vymezený trh, na který hodlá proniknout.
- **Financování počátečního rozvoje** (early stage expansion capital) je určeno firmám, které fungují méně než 3 roky, doposud nedosáhly zisku a potřebují kapitál, pro další pronikání na trh.
- **Rozvojové financování** (expansion capital) je používá hlavně k navýšení pracovního kapitálu, zavedení dalšího výrobku či služby a na náklady spojené se získáním většího množství finančních prostředků.
- **Financování akvizice** (acquisition capital) představuje aktivitu soukromých podniků spočívající ve vzájemném seskupování, přebírání vlastnických podílů pasivních akcionářů aktivními.
- **Profinancování dluhů** (debt replacement) se využívá tehdy, když se nadějně projekty společností dostanou do krátkodobé ztráty a zapříčiní tak kolaps cash flow, poté kapitálový investor proplácí část dluhů firmy a získává v ní majetkový podíl.
- **Záchranný kapitál** (rescue capital) je speciálním typem kapitálové investice, protože management ztrátové firmy je podpořen ve své snaze o záchranu firmy (Srpová, Řehoř, 2010).

5 Finanční analýza

Finanční analýza slouží ke **komplexnímu zhodnocení finanční situace podniku**. (Růčková, 2015). Finanční analýzu lze definovat jako systematický rozbor získaných dat, která jsou obsažena v účetních výkazech. Zahrnuje v sobě hodnocení firemní minulosti, současnosti a předpovídání budoucnosti (Knápková, Pavelková, 2010).

Hlavním smyslem finanční analýzy je připravit podklady pro kvalitní rozhodování o fungování podniku (Knápková, Pavelková, 2010). Je nedílnou součástí finančního řízení, jelikož působí jako zpětná vazba o tom, kam se podnik v jednotlivých oblastech vyvinul, v čem se mu podařilo splnit své předpoklady a kde naopak došlo k situaci, které chtěl předejít (Růčková, 2015).

Základní zdroj dat pro finanční analýzu představují **účetní výkazy podniku** – rozvaha, výkaz zisku a ztráty, výkaz cash flow a příloha k účetní závěrce. Mnoho dodatečných informací lze nalézt i ve výroční zprávě (Knápková, Pavelková, 2010).

5.1 Horizontální analýza rozvahy

Horizontální analýza hledá odpovědi na otázky: o kolik se změnilly jednotlivé položky finančních výkazů v čase (vyjádřené absolutně či relativně). Relativní vyjádření se využívá v případě, že je uskutečněný rozpor podroben hlubšímu zkoumání – oborovému srovnání (Růčková, 2015).

Cílem horizontální analýzy je absolutně i relativně změřit intenzitu změn jednotlivých položek (Růčková, 2015).

5.2 Vertikální analýza rozvahy

Vertikální analýza rozvahy představuje procentní rozbor základních účetních výkazů. Cílem vertikálního rozboru je určit, jak se jednotlivé části podílely např. na celkové bilanční sumě. Z hlediska toho, že je rozbor vyjadřován relativně (v procentuálním vyjádření) je možné jej využít ke srovnání s firmami v rámci stejného oboru podnikání, nebo obecně s odvětvovými průměry (Růčková, 2015).

Při výpočtu vertikální analýzy postupujeme tak, že jednotlivé položky daného účetního období rozvahy vztahujeme k celkové bilanční sumě (Růčková, 2015).

6 Základní informace o vybraném podnikatelském podniku PGT job

6.1 Základní údaje o společnosti PGT job

Obchodní jméno společnosti:	PGT job s. r. o.
Sídlo společnosti:	Nezamyslova 509/2, Nusle, 128 00 Praha
IČO:	290 92 426
Datum založení:	4. 1. 2010

6.2 Historie společnosti PGT job

První zmínka o společnosti je ze 4. 1. 2010, kdy společnost vznikla pod obchodním jménem R & M agency. Hlavním předmětem podnikání společnosti bylo zprostředkovávání zaměstnání v české republice (tj. jednalo se o personální agenturu). Společnost za dobu 6 let prošla mnoho náročnými změnami, jak změnou vlastníků, tak i změnou obchodního jména.

Společnost byla založena paní Janou Mišlánovou, která byla jednatelkou společnosti do 15. 7. 2011. Poté společnost převzala paní Jana Rapáková, která vykonávala pozici jednatele společnosti do 2. 6. 2016. V červnu roku 2016 byla společnosti přejmenována na PGT job a jednatelem společnosti se stal pan Pajo Tumbas, který společnost vlastní dodnes.

Pan Pajo Tumbas dříve spolupracoval s panem Gustavem Janečkem, vlastníkem společnosti PGT. Společnost PGT je personální agenturou, která se zaměřuje na zprostředkovávání zaměstnání v Německu.

V rámci risk managementu společnosti PGT došlo k rozhodnutí, rozdělení se tak, aby každý z pánů vlastnil svou společnost, ale nadále spolu spolupracovali v úzkém podnikatelském vztahu. Rozhodnutí vzniklo z myšlenky ochrany obou společností. Jelikož společnost PGT i společnost PGT job se zaměřují na zprostředkování zaměstnání v Německu. Toto zaměření na zahraniční trhy je velice riskantní a proto se společnosti rozdělily, aby se navzájem mohly podporovat a v případě zániku jedné ze společností, by mohli nadále oba vlastníci pokračovat v personální agentuře s jednou společností.

V rámci tohoto rozhodnutí pan Pajo Tumbas převzal společnosti R & M agency, přejmenoval ji na PGT job a stal se tak jejím jediným vlastníkem.

6.3 Popis společnosti PGT job

Společnost PGT job je personální agenturou, která se zaměřuje na zprostředkovávání zaměstnání v Německu.

Logo společnosti PGT job, zobrazené v obrázku č. 4, vychází z loga společnosti PGT, se kterou je ve velmi úzkém podnikatelském vztahu.

Obr. č. 4 Logo společnosti PGT job

Zdroj: výroční zpráva, 2017

Společnost PGT job (dřívější R & M Agency) vznikla na základě podepsání zakladatelské listiny panem Pajem Tumbasem, jakožto jediným společníkem, a je zapsána v obchodním rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze.

Společnost disponuje základním kapitálem ve výši 200 000,- Kč ke dni účetní závěrky z roku 2017.

6.3.1 Předmět hlavní činnosti PGT job

Společnost PGT job je oborově orientovaná pracovní agentura, která se specializuje na **německý** strojírenský pracovní trh. Jejimi hlavními klienty, pro které zajišťuje specializované pracovníky, jsou přední průmyslové podniky, velké a střední montážní firmy a technologické společnosti. PGT job jako jedna z málo pracovních agentur, zaměstnává pracovníky na **hlavní pracovní poměr**, tudíž i se všemi sociálními výhodami s tím souvisejícími. Společnost se specializuje převážně na určité profese, jakož jsou: CNC frézař, soustružník, svářeč, instalatér, truhlář.

PGT job také nabízí „full“ servis, kdy veškeré problémy či nesrovnalosti, které v zahraničí nastanou, okamžitě vyjednává za své pracovníky. Dále zprostředkovává ubytování v zahraničí a její pracovníci automaticky získávají nárok na penzijní program.

Společnost disponuje neomezeným povolením ke zprostředkování zaměstnání pro Českou republiku a jedním z jejích cílů je disponovat povolením ke zprostředkování zaměstnání i pro

Německou republiku. Tímto povolením disponuje zatím pouze společnost PGT, se kterou společnost PGT job velice úzce spolupracuje.

7 Zdroje financování podle účetnictví společnosti PGT job

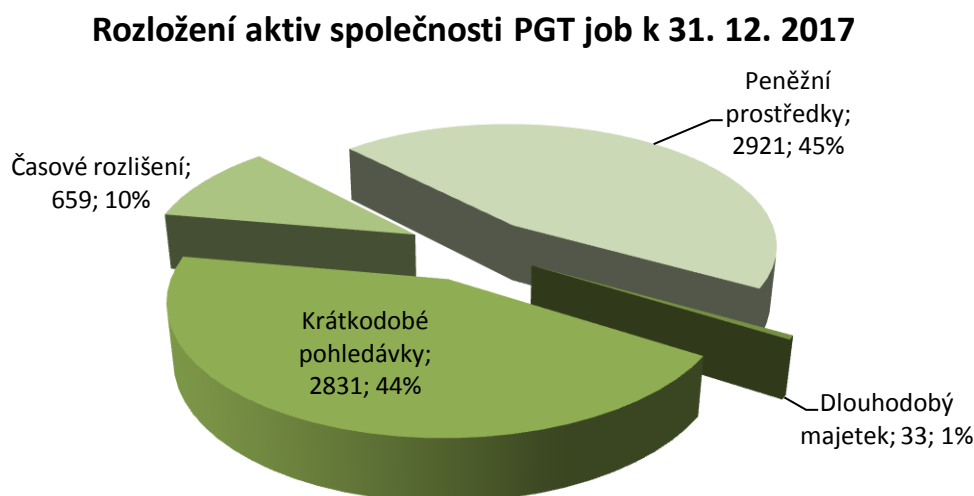
Společnost sestavuje roční účetní závěrky, vždy k poslednímu dni roku. Účetní závěrka společnosti se skládá z rozvahy, výkazu zisku a ztráty a přílohy k účetní závěrce. Jelikož společnost spadá do mikro podniků, není povinna sestavovat přehled o peněžních tocích (cash flow) a přehled o změnách vlastního kapitálu.

Identifikace majetkové a finanční struktury společnosti PGT job, bude obsahem této kapitoly. Souhrnné číselné údaje vycházejí z účetní závěrky pro rok 2017 a z interních zdrojů podniku. Při srovnávání v čase, byly použity číselné údaje i z účetních závěrek pro roky 2015 a 2016.

7.1 Majetková struktura společnosti PGT job

Majetková struktura zobrazuje rozložení aktivní části podniku. Majetková struktura se rozděluje do 3 skupin a to na **dlouhodobý majetek, oběžná aktiva**, která zahrnují zásoby, pohledávky i peněžní prostředky a **časové rozlišení**.

Graf č. 1 Rozložení aktiv společnosti PGT job k 31. 12. 2017 (v tis Kč)

Zdroj: Vlastní zpracování, 2019 z účetní závěrky pro rok 2017

Pro zjednodušení orientace a představy o aktivech společnosti, byl výše vytvořen koláčový graf č. 1. Jednotlivé dílky grafu vyobrazují větší skupiny aktiv, které se výrazně podílejí na majetkové struktuře společnosti. Jednotlivé dílky grafu budou detailněji popsány níže.

Dlouhodobý majetek tvoří tři části. Majetek hmotný, nehmotný a finanční. Z grafu je patrné, že dlouhodobý majetek se na celkové struktuře aktiv podílí jen nepatrně a to 1 %. Společnost,

jakožto pracovní agentura, nutně nepotřebuje ke své činnosti dlouhodobý majetek a tak jej vlastní jen z malé části a to v hmotné podobě.

Oběžná aktiva jsou tvořena zásobami, pohledávkami a krátkodobým finančním majetkem. Oběžná aktiva, která společnost PGT job hojně využívá, jsou krátkodobé pohledávky a peněžní prostředky. Zásoby společnost nevládní. Krátkodobé pohledávky vytváří polovinu hodnoty oběžných aktiv a v roce 2017 činily 2 831 000 korun. Nejvíce jsou ve společnosti zastoupeny pohledávky z obchodních vztahů, které se pohybovali v roce 2017 na hodnotě 2 331 000 korun. V menší míře společnost vytváří ostatní pohledávky, které se pohybovali na hodnotě 500 000 korun a pohledávky za společníky, jež nabývají přibližných hodnot a to 480 000 korun. V roce 2017 hodnotu pohledávek tvořili i krátkodobé poskytnuté zálohy a to v nejnižší hodnotě 20 000 korun. Druhou polovinu oběžných aktiv zastupují peněžní prostředky, které se v roce 2017 vyšplhaly až na hodnotu 2 921 000 korun. Společnost PGT job hojně využívá peněžní prostředky a to převážně na výplatu zaměstnancům, kterým v zahraničí zprostředkovává zaměstnání. Celková hodnota peněžních prostředků ke dni účetní závěrky byla v hotovosti 1 356 000 korun a na bankovním účtu 1 565 000 korun.

Poslední je časové rozlišení aktiv, které je tvořeno náklady příštích období v hodnotě 12 000 korun a příjmy příštích období v hodnotě 647 000 korun.

Tabulka 1 níže vyobrazuje vertikální analýzu majetkové struktury společnosti PGT job za 3 po sobě jdoucí období, počínaje rokem 2015.

Tabulka 1 Vertikální analýza majetkové struktury společnosti PGT job (v tis. Kč)

Položka	Rok 2015	%	Rok 2016	%	Rok 2017	%
AKTIVA CELKEM	3 270	100	3 374	100	6 444	100
Dlouhodobý majetek	0	0	0	0	33	0,51
Dlouhodobý hmotný majetek	0	0	0	0	33	0,51
Hmotné movité věci a jejich soubory	0	0	0	0	33	0,51
Oběžná aktiva	3 262	99,76	3 358	99,53	5 752	89,26
Krátkodobé pohledávky	269	8,22	3 011	89,24	2 831	43,93
Pohledávky z obchodních	249	7,61	21	0,62	2 331	36,17

vztahů						
Pohledávky – ostatní	20	0,61	2990	88,62	500	7,76
Pohledávky za společníky	0	0	2970	88,03	480	7,45
Krátkodobé poskytnuté zálohy	20	0,61	20	0,59	20	0,31
Peněžní prostředky	2 993	91,53	347	10,28	2 921	45,33
Peněžní prostředky v pokladně	2953	90,31	78	2,31	1 356	21,04
Peněžní prostředky na účtech	40	1,22	269	7,97	1 565	24,29
Časové rozlišení	8	0,24	16	0,47	659	10,23
Náklady příštích období	8	0,24	16	0,47	12	0,19
Příjmy příštích období	0	0	0	0	647	10,04

Zdroj: vlastní zpracování, 2018 dle dat z účetních závěrek 2015-2017

Vertikální analýza věrohodně zobrazuje změnu ve struktuře aktiv společnosti pro roky 2015 a 2017 v rámci změny majitele společnosti v průběhu roku 2016. V letech 2015 a 2016 se na celkové bilanční sumě aktiv nejvíce podílel oběžný majetek a to z pravidla z 99 %. V roce 2015, kdy společnost byla zcela pod vedením bývalého majitele, je zřejmé, že společnost byla převážně soustředěna na peněžní prostředky, které tvořily většinu oběžných aktiv. Krátkodobé pohledávky se na celkové sumě oběžných aktiv podíleli jen z 8 %.

Ve zlomovém roce (rok 2016) se struktura oběžných aktiv zcela obrátila. Hlavní složkou oběžných aktiv se pro tento rok staly krátkodobé pohledávky a to zejména pohledávky za společníky a ostatní pohledávky, které tvořily 88 % celkové bilanční sumy aktiv. Hodnota peněžních prostředků pro tento rok klesla a na celkové bilanční sumě se podílela jen z 10 %.

Časové rozlišení v obou letech (2015, 2016) bylo na stejné úrovni. Časové rozlišení se na celkové bilanční sumě aktiv podílelo méně jak z 1 %.

Pro rok 2017 se nejenže navýšila hodnota bilanční sumy aktiv na dvojnásobek, ale především se změnilo celkové rozložení aktiv společnosti. Na celkové bilanční sumě se i nadále nejvíce podílí oběžný majetek. Nyní se, ale na oběžném majetku složka krátkodobých pohledávek a peněžních prostředků podíly rovnoměrně, a to z necelých 50 %. Z 10 % se na hodnotě bilanční sumy podílí i dlouhodobý majetek, který v předchozích letech nebyl tvořen, a časové rozlišení. Podrobné rozložení majetku v roce 2017 je popsáno výše.

7.1.1 Horizontální analýza majetkové struktury společnosti PGT job

Pro následné srovnání aktiv v čase byla zvolena horizontální analýza za poslední 3 období (rok 2015, 2016 a 2017), která je níže vyobrazena tabulkou 2. V jednotlivých sloupcích analýzy jsou nejprve zobrazeny položky a k nim finanční zůstatky za jednotlivé období (vyjádřené vždy v tis. Kč). Mezi jednotlivými zůstatky jsou sloupce znázorňující procentuální změnu mezi 2 po sobě jdoucími obdobími.

Tabulka 2 Horizontální analýza majetkové struktury společnosti PGT job (v tis. Kč)

Položka	Rok 2015	Rok 2016	Změna (v %)	Rok 2017	Změna (v %)
AKTIVA CELKEM	3 270	3 374	3,18	6 444	90,99
Dlouhodobý majetek	0	0	0	33	100
Dlouhodobý hmotný majetek	0	0	0	33	100
Hmotné movité věci a jejich soubory	0	0	0	33	100
Oběžná aktiva	3 262	3 358	2,86	5 752	71,29
Krátkodobé pohledávky	269	3 011	91,07	2 831	-5,98
Pohledávky z obchodních vztahů	249	21	-89,14	2 331	99,01
Pohledávky – ostatní	20	2990	99,33	500	-83,28
Pohledávky za společníky	0	2970	100	480	-83,84
Krátkodobé poskytnuté zálohy	20	20	0	20	0
Peněžní prostředky	2 993	347	-88,40	2 921	88,12
Peněžní prostředky v pokladně	2953	78	-97,36	1 356	94,25
Peněžní prostředky na účtech	40	269	85,13	1 565	82,81
Časové rozlišení	8	16	50	659	97,57
Náklady příštích období	8	16	50	12	33,33
Příjmy příštích období	0	0	0	647	100

Zdroj: Vlastní zpracování, 2018 dle dat z účetních závěrek 2015-2017

Z celkového souhrnu aktiv je patrné, že bilanční suma společnosti byla v letech 2015 a 2016 na stejné úrovni a až v roce 2017 rapidně vzrostla. Tento bilanční vývoj byl způsoben změnou vlastníka společnosti v roce 2016. V tomto roce pan Pajo Tumbas koupil společnost v polovině roku (účetního období), kdy ve společnosti nerealizoval žádné změny. V roce 2017 bilanční suma aktiv velice vzrostla, jelikož nový majitel společnosti přešel z místního (Českého trhu) na zahraniční (Německý trh). Toto rozhodnutí se vyplatilo a sama společnost opět začala růst.

Tehdejší dlouhodobý majetek, který byl nakoupen předešlým majitelem, byl v roce 2015 zcela odepsán. V roce 2017 společnost pořídila investici do dlouhodobého hmotného majetku ve výši 33 000 korun.

Oběžná aktiva společnosti v posledním roce prudce vzrostla. Bylo to převážně způsobeno vysokým nárůstem peněžních prostředků. Lze pozorovat, že krátkodobé pohledávky měli v čase cyklický tvar. Pohledávky z obchodních vztahů byly v roce 2015 na vysoké úrovni. K roku 2016 byla jejich hodnota snížena o uhrazené pohledávky a v posledním roce, jejich hodnota opět agresivně vzrostla. Ostatní pohledávky a pohledávky za společníky měly nejvyšší hodnotu v roce 2016, kdy společnost procházela změnou majitele. Následující rok jejich hodnota klesla o 83 %. Položka krátkodobých poskytnutých záloh je v čase neměnná a její hodnota je 20 000 korun. Celkové peněžní prostředky společnosti mají také velice silný cyklický výkyv, který byl v roce 2016. Tento výkyv byl převážně způsobem velikostí peněžních prostředků v hotovosti, které v roce 2016 oproti předcházejícímu roku byly o 97 % nižší. Opět tento výkyv byl převážně způsoben změnou majitele společnosti, kdy tehdejší smlouvy se zaměstnanci museli být vyplaceny. Poté peněžní prostředky v hotovosti opět vzrostly o 94 %, což především způsobil zájem Německých firem o zaměstnance, nabízeným firmou PGT job. Peněžní prostředky na bankovním účtu jsou lineárně rostoucí. Jejich hodnota průměrně meziročně vzrůstala o 83 %.

V posledním roce i rapidně stoupla hodnota časového rozlišení, jelikož v roce 2017 společnost poprvé vytvořila položku příjmů příštích období. Náklady příštích období v prvních dvou letech vzrostli na dvojnásobek a k poslednímu sledovanému období nepatrně klesly.

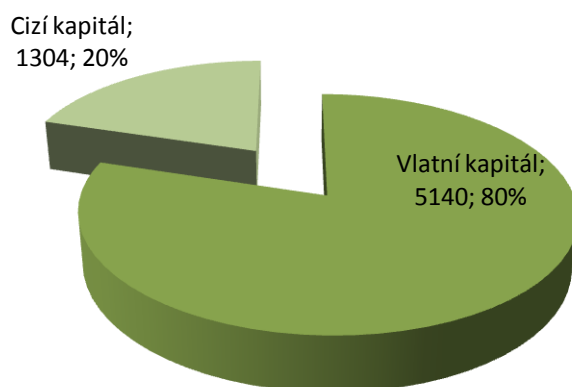
7.2 Finanční struktura společnosti PGT job

Finanční struktura zobrazuje jednotlivé rozložení pasiv společnosti. Hlavním cílem finanční struktury je zajišťovat finanční zdroje pro výše uvedenou majetkovou strukturu.

Jednotlivé zdroje finanční struktury se rozdělují na **vlastní, cizí kapitál** a **časové rozlišení**. Rozložení pasiv společnosti PGT job zobrazuje níže uvedený graf č. 2, který popisuje jednotlivé větší skupiny zdrojů, které se převážně podílejí na celkové hodnotě pasiv.

Graf č. 2 – Rozložení pasiv společnosti PGT job (v tis. Kč)

Rozložení pasiv společnosti PGT job k 31. 12. 2017

Zdroj: Vlastní zpracování, 2019 z účetní závěrky pro rok 2017

Z největší části se na celkovém rozložení pasiv společnosti podílí vlastní kapitál. V rámci vlastního kapitálu, který se na celkové sumě pasiv podílí z 80%, jsou nejvíce vlivné položky: výsledek hospodaření minulých let a výsledek hospodaření běžného účetního období. Základní kapitál společnosti je vyčíslen na 20 000 Kč. Výsledek hospodaření minulých let tvoří 44 % celkových pasiv a jeho hodnota je 2 863 000 Kč. Samostatný zisk z minulých let společnosti je 3 359 000 Kč, ale tato hodnota je ponížena o neuhrazenou ztrátu z minulých let. Společnost v roce 2017 hospodařila se ziskem, který byl 2 077 000 korun, a i tato hodnota významně přispěla ke zvýšení celkového vlastního kapitálu společnosti PGT job.

Cizí kapitál se na celkovém stavu pasiv podílí z 20 %. Jeho hodnota je převážně tvořena krátkodobými závazky, které se vyšplhali až na hodnotu 1 304 000 korun a ostatními závazky, jejichž hodnota byla 1 326 000 korun. Největší podíl na ostatních závazcích ke konci účetního období 2017 měla položka státních závazků a to konkrétně závazků z neuhrazených daní ve výši 510 000 korun. Poté se na ostatních závazcích podílí i závazky za společníky, k zaměstnancům a závazky ze sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění. Vysoká výše těchto položek je způsobena tím, že společnosti jakožto personální agentura, jako jedna z mála zaměstnává pracovníky na hlavní pracovní poměr a tudíž jí plynou i veškeré závazky s tím spojené.

Tabulka 3 níže vyobrazuje vertikální analýzu finanční struktury společnosti PGT job za 3 po sobě jdoucí období, počínaje rokem 2015.

Tabulka 3 Vertikální analýza finanční struktury společnosti PGT job (v tis. Kč)

Položka	Rok 2015	%	Rok 2016	%	Rok 2017	%
PASIVA CELKEM	3 270	100	3 374	100	6 444	100
Vlastní kapitál	3 064	93,70	3 063	90,78	5 140	79,76
Základní kapitál	200	6,12	200	5,93	200	3,10
Výsledek hospodaření minulých let	2 539	77,65	2 864	84,88	2 863	44,43
Nerozdělený zisk minulých let	3 034	92,78	3 359	99,56	3 359	52,13
Neuhrazená ztráta minulých let	-495	-15,13	-495	-14,68	-496	-7,7
Výsledek hospodaření běžného účetního období	325	9,94	-1	0	2 077	32,23
Cizí zdroje	206	6,3	311	9,21	1 304	20,24
Krátkodobé závazky	206	6,3	311	9,21	1 304	20,24
Závazky z obchodních vztahů	1	0,03	0	0	-22	- 0,34
Závazky ostatní	205	6,27	311	9,21	1 326	20,58
Závazky ke společníkům	0	0	309	9,16	308	4,78
Závazky k zaměstnancům	70	2,14	4	0,12	298	4,62
Závazky ze sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění	37	1,13	2	0,06	210	3,26
Stát – daňové závazky a dotace	98	3	-4	-0,13	510	7,91

Zdroj: Vlastní zpracování, 2019 z účetní závěrky pro rok 2017

Vertikální analýza věrohodně zachycuje vývoj ve struktuře pasiv společnosti pro roky 2015 a 2017 v rámci změny majitele společnosti v průběhu roku 2016. V létech 2015 a 2017 se na celkové bilanční sumě pasiv nejvíce podílel vlastní kapitál a to z pravidla z 89 %. V rámci vlastního kapitálu z roku 2015 je nejvlivnější položkou výsledek hospodaření minulých let,

který tvoří 74 % celkových pasiv. Neuhrazená ztráta, která v daném roce figuruje, snižuje hodnotu pasiv o 15,13%. Cizí kapitál firma využívá jen zřídka a i proto je jeho podíl na celkové bilanční sumě pasiv pouze 6 %.

Pro rok 2016 je struktura pasiv velice podobná roku 2015. Výjimku tvoří výsledek hospodaření běžného účetního období, který je ve ztrátě 1 000 korun. V roce 2016 také vznikla položka závazků za společníky, která se podílí na celkové bilanční sumě pasiv z 9 %. Cizí kapitál pro tento rok zvýšil podíl na celkové bilanční sumě na hodnotu 9 %.

Pro rok 2017 se nejenže navýšila hodnota bilanční sumy pasiv na dvojnásobek, ale celkové rozložení pasiv se jen nepatrně změnilo. Podrobné rozložení majetku v roce 2017 je popsáno výše.

7.2.1 Horizontální analýza finanční struktury společnosti PGT job

Pro následné srovnání pasiv v čase byla opět zvolena horizontální analýza za poslední 3 období (rok 2015, 2016 a 2017), která je níže vyobrazena tabulkou 4, stejně jako tomu bylo výše u srovnání aktiv. V jednotlivých sloupcích analýzy jsou nejprve zobrazeny položky a k nim finanční zůstatky za jednotlivé období (vyjádřené vždy v tis. Kč). Mezi jednotlivými zůstatky jsou sloupce znázorňující procentuální změnu mezi 2 po sobě jdoucími obdobími.

Tabulka 4 Horizontální analýza finanční struktury společnosti PGT job (v tis. Kč)

Položka	Rok 2015	Rok 2016	Změna (v %)	Rok 2017	Změna (v %)
PASIVA CELKEM	3 270	3 374	3,08	6 444	47,64
Vlastní kapitál	3 064	3 063	0,03	5 140	40,41
Základní kapitál	200	200	0	200	0
Výsledek hospodaření minulých let	2 539	2 864	11,35	2 863	0,03
Nerozdělený zisk minulých let	3 034	3 359	9,68	3 359	0
Neuhrazená ztráta minulých let	-495	-495	0	-496	0,2
Výsledek hospodaření běžného účetního období	325	-1	-100,31	2 077	100,05
Cizí zdroje	206	311	33,76	1 304	76,15
Krátkodobé závazky	206	311	33,76	1 304	76,15

Závazky z obchodních vztahů	1	0	-100	-22	-100
Závazky ostatní	205	311	34,08	1 326	76,55
Závazky ke společníkům	0	309	100	308	0,32
Závazky k zaměstnancům	70	4	-94,29	298	98,66
Závazky ze sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění	37	2	-94,59	210	99,05
Stát – daňové závazky a dotace	98	-4	-104,08	510	100,78

Zdroj: Vlastní zpracování, 2019 dle účetních závěrek 2015 – 2017

Z celkového souhrnu pasiv je patrné, že bilanční suma společnosti byla v letech 2015 a 2016 na stejné úrovni a až v roce 2017 rapidně vzrostla. Důvod takto vysokého vzrůstu v bilanční sumě je popsán výše u horizontální analýzy pasiv.

Vlastní kapitál společnosti, který se v prvních letech pohyboval na hodnotě 3 300 000, v roce 2017 vzrostl až na 5 140 000. Základní kapitál společnosti byl konstantní a všechny 3 roky zůstal na hodnotě 200 000. I zde je patrné, že i přes legislativní změny v roce 2016, kdy se změnila minimální výše základního kapitálu, nový vlastník společnosti, pan Tumbas, jednal v souladu se svým uvážením, že společnost se nedá vést s tak malým základním kapitálem, který určuje zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích. Proto zachoval stejnou výši základního kapitálu společnosti.

Výsledek hospodaření minulých let měl v rámci sledovaných let mírný nárůst. Společnost se také potýká s neuhrazenou ztrátou z minulých let, která je ve sledovaném období na stejné hodnotě a to 496 000 korun.

V tabulce je hezky zobrazen průběh výsledku hospodaření běžného účetního období, který nejméně zřejmě zachycuje stav změny majitele společnosti. V roce 2015 činil výsledek hospodaření 325 000 korun, poté v roce 2016 byla společnost ve ztrátě 1 000 korun a následně v roce 2017 se výsledek hospodaření vyšplhal na 2 077 000 korun. Je patrné, že v roce 2015, kdy společnost fungovala pouze na českém trhu, nedosahovala tak vysokých obrátů. V roce 2016 lze pozorovat změny, které ve společnosti nastaly. Změnou nového majitele i změnou umístění společnosti na nový trh, byl pro společnost rok 2016 kritický. V tento rok se museli zrušit všechny dosavadní dohody a kontrakty. Rok 2017 byl opět

ziskový a i zde lze konstatovat, že změna, kterou společnost v roce 2016 byla pro společnost efektivní a výnosná.

Cizí kapitál společnosti v čase vzrostl a v roce 2017 byla jeho hodnota na nejvyšší úrovni. Lze konstatovat, že kvůli nárůstu zaměstnanců na hlavní pracovní poměr, je zřejmé, že vrostly mnohonásobně i ostatní závazky například závazky vůči sociálnímu zabezpečení a zdravotnímu pojištění či závazky vůči státu.

Společnost vykazuje velké množství vlastního kapitálu. Jedná se konkrétně o překapitalizování podniku, kdy společnost vlastním kapitálem zabezpečuje převážně krátkodobý majetek. Společnost je tímto více finančně stabilní, když tento přístup strategicky snižuje výkonnost podniku za cenu nižšího rizika.

8 Zdroje financování z pohledu tvorby financí společnosti PGT job

Finanční zdroje slouží k zabezpečení finanční stability podniku tj. k plynulému chodu společnosti. Finanční zdroje jsou převážně řízeny a přerozdělovány pomocí finančního plánu, který každoročně zpracovává management finančního řízení podniku. Výsledná finanční stabilita podniku se poté zjišťuje a posuzuje za stanovené časové období, převážně ročně. Pro větší přehlednost finančních toků společnosti zjišťují finanční stabilitu i za poměrně kratší časová období.

Obsahem této kapitoly je identifikace finančních zdrojů, které jsou v souladu s nově nastavenými finančními plány společnosti. Finanční plány společnosti prošly celkovou změnou při změně posledního majitele společnosti. Pro identifikaci finančních zdrojů bylo čerpáno z výroční zprávy z roku 2017 a interních zdrojů podniku.

8.1 Druhy finančních zdrojů společnosti PGT job

Finanční zdroje nabývají různých podob. Jedná se o jednotlivá hlediska, pomocí kterých jsou jednotlivé finanční zdroje rozlišovány. V níže uvedené tabulce 5 jsou vyobrazena dvě hlediska pro dělení finančních zdrojů. Jedná se o dělení dle původu finančních zdrojů (vnitřní x vnější), které je v tabulce zařazeno horizontálně. Vertikálně je zobrazen způsob dělení dle vlastnictví zdrojů (vlastní x cizí). Jednotlivé finanční zdroje společnosti PGT job jsou v tabulce zařazeny do konkrétních kolonek.

Tabulka 5 Druhy finančních zdrojů společnosti PGT job

		Původ finančních zdrojů	
		Vnitřní	Vnější
Vlastnictví finančních zdrojů	Vlastní	Odpisy Nerozdělení zisk	Základní kapitál
	Cizí	Daňové závazky Nevyplacené mzdy Sociální pojištění a zdravotní zabezpečení	Ostatní závazky Závazky z obchodních vztahů

Zdroj: Vlastní zpracování, 2019

8.2 Vlastní zdroje financování společnosti PGT job

Vlastní zdroje financování jsou takové, které společnost získá a nemusí je dále vracet. Zdroje se rozdělují dle sektoru, ve kterém vznikají, na vnitřní a vnější. Mezi vnitřní zdroje společnosti jsou zařazeny odpisy a zisk. V rámci daného kritéria se také jedná o takzvané samofinancování podniku. Do vnějších (externích) vlastních zdrojů financování spadá základní kapitál společnosti. Veškeré rozdělení zdrojů je vyobrazeno výše (v tabulce 5).

8.2.1 Odpisy společnosti PGT job

Odpisy se ve společnosti pojí s dlouhodobým hmotným majetkem resp. s hmotnými movitými věcmi a jejich soubory. Odpisy snižují hodnotu dlouhodobého majetku oceněného dle vnitropodnikových standardů v pořizovací ceně. Společnost k odepisování zvolila lineární způsob odepisování, který je pro účetní i daňové odpisy totožný a tudíž je v souladu se zákonem č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Odpisy, jakožto jedna ze složek samofinancování, každoročně snižují hodnotu dlouhodobého majetku, kterou postupně dostávají do provozních nákladů. Odpisy vytvářejí stálý finanční zdroj a zvyšují výsledek hospodaření společnosti. Jelikož investice do dlouhodobého majetku jsou ve společnosti ve velice malém zastoupení, tak i následná výše odpisů ovlivňuje výsledek hospodaření společnosti jen nepatrně.

8.2.2 Nerozdělení zisk společnosti PGT job

Výše nerozděleného zisku společnosti je závislá na výši čistého výsledku hospodaření za účetní období. O rozdělení výsledku hospodaření rozhoduje společník pan Pajo Tumbas.

8.2.3 Základní kapitál společnosti PGT job

Základní kapitál společnosti je tvořen peněžitým vkladem ve výši 200 000 korun. V minulosti byla tato výše základního kapitálu stanovena dle již znovelizovaného zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích. I přes to, že společnost byla odkoupena po novelizaci zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, kdy minimální výše základního kapitálu je 1 koruna na společníka, se výše základního kapitálu společnosti nezměnila.

8.3 Cizí zdroje financování společnosti PGT job

Cizí zdroje financování jsou takové, které společnost získá a musí je v určité době a v předem stanovené výši opět vrátit. Výše cizích zdrojů v době splatnosti je zpravidla navýšena o úroky, které zvyšují hodnotu cizích zdrojů. Pro společnost jsou úroky odčitatelnou položkou od

základu daně a tím i zvyšují čistý zisk společnosti. Cizí zdroje se zpravidla rozdělují dle doby splatnosti na krátkodobé (do 1 roku) a dlouhodobé (nad 1 rok). Cizí zdroje zvyšují celkovou zadluženost společnosti, ale jsou také do určité výše levnější než vlastní zdroje financování.

Ve výše uvedené tabulce (tabulka 5) lze pozorovat, že cizí zdroje vnikají z vnitřní (interní) činnosti podniku a i z vnější (externí) činnosti podniku. Do interních cizích zdrojů jsou zahrnuty veškeré závazky vůči zaměstnancům a to konkrétně daňové závazky, nevyplacené mzdy, sociální pojištění a zdravotní zabezpečení. Do externích cizích zdrojů jsou zahrnuty závazky z obchodních vztahů.

Veškeré cizí zdroje, kterými společnost PGT job disponuje, jsou pouze krátkodobé. Společnost nikdy nedisponovala dlouhodobými cizími zdroji.

9 Finanční řízení společnosti PGT job

Společnost se pomocí jednotlivých dílčích cílů snaží dosáhnout celkového cíle společnosti. Nejdůležitějším cílem společnosti je maximalizace zisku. Jediný společník (Pajo Tumbas) rozhoduje o celkovém finančním řízení společnosti. Každoročně jsou nastavovány dílčí cíle, které napomáhají maximalizaci zisku společnosti.

Dosažený zisk poté zůstává ve společnosti a je rozdělován dle rozhodnutí společníka společnosti.

Celkový přehled o finanční situaci společnosti je vyobrazen v účetních výkazech. Hlavní zdroj informací o finanční situaci podává rozvaha a výkaz zisku a ztráty, kdy tyto stavové výkazy zobrazují průběh finančních toků ke stanovenému datu. Jelikož společnost spadá do mikro podniků, nemusí vytvářet žádné jiné účetní výkazy. Účetní výkazy napomáhají k přesnému zjištění finanční situace podniku a to pomocí finanční analýzy, do které jsou data z účetních výkazů použita. Je velice důležité, aby účetní výkazy ve společnosti zobrazovali pravou (skutečnou) situaci o finančních zdrojích. Součástí finančního řízení ve společnosti je také finanční plánování.

9.1 Finanční plánování společnosti PGT job

Finanční plánování ve společnosti vychází ze skutečné situace na trhu práce, na kterou společnost navazuje svými dalšími plány. Jelikož společnost úzce spolupracuje se společností PGT, jsou i jejich plány propojené. Z dlouhodobého časového hlediska se obě společnosti chtějí stát malým podnikem.

Dlouhodobý plán společnosti PGT se skládá ze dvou komplexních složek, jež jsou administrativní zaměstnanci (zaměstnání přímo pro společnost) a obrat. Dlouhodobou hranicí je, aby obrat společnosti v sumě nepřekročil 60 000 000 korun, což je hranice i pro nepřekročení výše majetku společnosti. S tímto je spojen i plán dlouhodobě nepřekročit 50 administrativních pracovníků.

V rámci administrativního personálu společnost vycházela z jednoduchého klíče, který napomáhá k výpočtu pracovníků. Tento klíč v sobě zahrnuje myšlenku, že 1 pracovník, při 8 hodinové pracovní době, dokáže zpracovat administrativu pro 50 zaměstnanců, kterým personální agentura zprostředkovává zaměstnání.

Vyhotovení této kapitoly je podloženo interními zdroji společnosti.

10 Zhodnocení společnosti PGT job a návrh opatření pro zlepšení chodu společnosti

Společnost byla analyzována za poslední tři roky (2015-2017), kdy veškerá data vycházejí z účetních závěrek a interních zdrojů. Pomocí analýzy jednotlivých účetních položek rozvahy a finančních zdrojů bylo zjištěno, že v rámci majetkové struktury společnost převážně využívá peněžní prostředky a krátkodobé pohledávky. Velkou část z finanční struktury tvoří vlastní zdroje financování.

Společnost se velice dobře vyrovnala se změnou, která ji zasáhla v roce 2016 a z výsledků horizontální analýzy je zřejmé, že stále společnost roste. Nejenže se v krátkém časovém horizontu zvýšila bilanční suma o dvojnásobek, je také možné, že pokud společnost nadále ve svém úsilí vytrvá, bude i nadále prosperovat. Změna nového majitele, trhu a tím i změny ve vedení, společnosti velice prospěli.

V rozložení finančních zdrojů je patrné, že se jedná o překapitalizovaný podnik. Společnost poměrně využívá vlastní zdroje a to z 80 % celkové bilanční sumy. I přes to, že tento zdroj je pro společnost dražší, je méně rizikový, a proto jej převážně využívá.

V rámci majetkové struktury tvoří poměrně velkou část finanční prostředky v hotovosti a na účtech. Tato účetní položka se na bilanční sumě podílí ze 45 %. Jelikož je společnost personální agenturou, měsíčně vyplácí velké obnosy peněz zaměstnancům, kterým zprostředkovává zaměstnání. Toto je hlavním důvodem držení tak vysoké hodnoty peněžních prostředků. Druhým významně zastoupeným dílem majetkové struktury je položka krátkodobých pohledávek. Tuto část představují hlavně krátkodobé pohledávky z obchodních vztahů. Jsou to pohledávky vůči spolupracujícím zahraničním firmám, kterým společnost zprostředkovává pracovníky.

Východiskem a zlepšením této situace by bylo zkrácení lhůt pro úhradu faktur vydaných například do první čtvrtiny měsíce, čímž by se snížil stav krátkodobých pohledávek. Lhůty pro vyplacení mezd zaměstnancům by se mohli naopak nastavit na polovinu měsíce, kdy by společnost již disponovala dostatkem finančních prostředků, ze kterých by mohla mzdy vyplatit. Společnost by v důsledku tohoto opatření mohla snížit množství držených peněžních prostředků v hotovosti a na bankovním účtu.

Společnost v posledních letech dosahuje vysokého výsledku hospodaření. Vzniklý zisk z předchozího účetního období může společnost rozdělit různými způsoby. Může jej použít na vyrovnání ztráty z minulých období, na převod do fondů, může jej převést na nerozdělení zisk

minulých let nebo vyplatit společníkům. Společnost dosažený zisk v podniku zadržuje a navyšuje tak hodnotu vlastních zdrojů. Společnost v posledních třech letech veškerý dosažený zisk převedla na položku nerozděleného zisku minulých let. Je to zapříčiněno tím, že majitel společnosti se nerad vystavuje riziku a proto zadržuje velké množství vlastních zdrojů, jež pro něj představují méně rizikový zdroj financování oproti cizímu. Převážná část vlastních zdrojů financování je ve formě nerozděleného zisku minulých let. Tato položka tvoří 52% z celkové hodnoty pasiv. Společnost by mohla použít nerozdělený zisk minulých let na úhradu ztráty z minulých let. Tato ztráta vznikla společnosti v roce 2013, kdy společnost měla jiného majitele a byla zaměřena pouze na český trh. Jelikož se jedná o daňovou ztrátu, společnost ji chce využít jako daňově uznatelnou položku odčitatelnou od základu daně podle § 34 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Daňovou ztrátu společnost využije tento rok v daňovém přiznání za rok 2018, jelikož v minulém roce společnost dosáhla nejvyššího zisku.

Vlastník společnosti uvažuje o investici na obnovení vozového parku stálých zaměstnanců a investici do rozšíření kanceláří pro stálé administrativní pracovníky. Tuto investici by bylo vhodné financovat úvěrem či leasingem, jelikož financování cizím kapitálem je levnější než financování za hotové. Je to zapříčiněno daňovou uznatelností jednotlivých splátek včetně úroku, tedy tzv. úrokovým daňovým štítem. Jelikož úroky z cizího kapitálu jakožto součást daňově uznatelných nákladů snižují zisk, ze kterého se následně vypočítá daňová povinnost a tím se sníží i daňové zatížení podniku. Využitím cizího kapitálu by společnost zlepšila bilanční pravidla, a to především zlaté pravidlo vyrovnaní rizika.

Již z vertikální analýzy je zřejmé, že společnost je velice likvidní. Jelikož nevlastní žádné zásoby, budou ukazatele běžné a pohotové likvidity poměrně shodné. Již na první pohled je patrné, že oběžný majetek je čtyřnásobně vyšší než krátkodobé závazky společnosti a peněžní prostředky převyšují krátkodobé závazky dvojnásobně. Taková to výše likvidity je pro společnost nevýhodná. Pro společnost by bylo vhodné snížit hodnotu držených peněžních prostředků, jelikož tyto volné peněžní prostředky nejsou žádným způsobem zhodnocovány.

Autorka doporučuje tyto volné peněžní prostředky investovat. Volné peněžní prostředky může podnik zhodnotit vkladem na termínované účty. Další možností jak zhodnotit volné peněžní prostředky jsou tzv. konzervativní investice. Konzervativní investice jsou zpravidla méně rizikové a jedná se o investice do dlouhodobých státních dluhopisů, státních pokladničních poukázek, do hypotečních zástavních listů. Společnost může také své volné peněžní prostředky uložit v bance do více rizikových produktů. Banky nabízí širokou škálu

investičních produktů pro mikro a malé podniky například spoření na termínovaném účtu či do podílových fondů.

Jelikož je společnost zaměřena pouze na německý trh, veškeré příchozí transakce společnosti jsou prováděny v eurech a převážná část odchozích transakcí je ve společnosti realizována v korunách, proto by bylo vhodné zajistit společnost proti kurzovým rizikům. Měnový hedging, jakožto zajištění před kurzovými riziky, využívá široké spektrum subjektů a je možné jej sjednat i u vybraných bank, především u Komerční banky, Raiffeisen bank, Sberbank, UniCredit bank a mnoha dalších.

Společnost se změnou majitele v roce 2016 opět začala vzrůstat. Tím, že společnost se zaměřila na německý trh, dosáhla i velkých zisků. Jelikož německá ekonomika se pohybuje na pokraji recese, je možné, že její vývoj ovlivní i vývoj společnosti. V momentě, kdy společnost zareaguje na změny v ekonomice včas, je možné, že si svou pozici minimálně udrží. V opačné situaci, by recese německé ekonomiky, jakožto jediného trhu, na který se společnost zaměřuje, mohla mít pro vývoj společnosti velice fatální následky.

Závěr

Cílem bakalářské práce bylo analyzovat zdroje financování ve společnosti PGT Job, zhodnotit finanční situaci a navrhnout lepší rozložení finančních zdrojů ve společnosti. Pro splnění výše zmíněného hlavního cíle byly definovány dílčí cíle.

Zprvu byla vyhotovena teoretická část, která sloužila jako výchozí část pro identifikaci zdrojů financování. V praktické části byla podrobně představena společnost PGT Job. Úvod zahrnoval vymezení základních údajů o společnosti, její historii a vývoj, včetně velké změny ve struktuře společnosti a hlavní činnost podnikání.

V následující kapitole byly identifikovány jednotlivé finanční zdroje a jejich rozdělení, které napomohly přiblížit současnou finanční situaci společnosti. Pro zlepšení orientace a následnou identifikaci jednotlivých finančních zdrojů byla použita vertikální analýza rozvahy. Horizontální analýza byla použita pro identifikaci jednotlivých účetních položek v rozvaze a jejich vývoj. Také sloužila jako ukazatel reakce na změnu společnosti, která ji zasáhla v roce 2016 v souvislosti se změnou majitele, trhu, na který působí. Struktura majetkové a finanční části společnosti byla posuzována pomocí jednotlivých bilančních pravidel, které značně napomohly k jejímu zhodnocení a návrhu opatření pro zlepšení chodu společnosti.

V další části byly jednotlivé finanční zdroje posuzovány dle jejich získání a původu vlastnictví. Na konci praktické části bylo naznačeno aktuální finanční řízení společnosti, ke kterému se velice úzce pojí i finanční plánování. Za finanční řízení ve společnosti odpovídá majitel a také jediný jednatel pan Tajo Tumba.

Přínosem této práce byl návrh na zlepšení finančních zdrojů a finančního zdraví ve společnosti PGT Job. I přes to, že společnost funguje s novým majitelem teprve dva a půl roku, je její nárůst bilanční sumy i zisku vysoký. Návrhem na zlepšení finanční situace ve společnosti je především zkrácení lhůt pro úhradu faktur vydaných, čímž by společnost snížila stav krátkodobých pohledávek. Pro společnost by bylo dobré snížit stav položky nerozděleného zisku minulých let. Společnost by z této položky mohla uhradit nerozdělenou ztrátu z minulých let, která ji vznikla v roce 2013. Jelikož se jedná o daňovou ztrátu, mohla by být uplatněna jako daňově uznatelnou položkou odčitatelnou od základu daně. Dále by pro společnost bylo vhodné snížit stav držených peněžních prostředků investic např. do tzv. konzervativních investic, jelikož je společnost velice likvidní. Závěrečným návrhem je zajistit

společnost proti kurzovým rizikům. Je to z důvodu, že veškeré příchozí transakce společnosti jsou prováděny v eurech a převážná část odchozích transakcí je prováděna v korunách.

Seznam použitých grafů

Graf č. 1 Rozložení aktiv společnosti PGT job k 31. 12. 2017 (v tis Kč)	45
Graf č. 2 – Rozložení pasiv společnosti PGT job (v tis. Kč)	50

Seznam použitých tabulek

Tabulka 1	Vertikální analýza majtkové struktury společnosti PGT job (v tis. Kč).....	46
Tabulka 2	Horizontální analýza majtkové struktury společnosti PGT job (v tis. Kč)	48
Tabulka 3	Vertikální analýza finanční struktury společnosti PGT job (v tis. Kč)	51
Tabulka 4	Horizontální analýza finanční struktury společnosti PGT job (v tis. Kč)	52
Tabulka 5	Druhy finančních zdrojů společnosti PGT job.....	55

Seznam použitých obrázků

Obr. č. 1	Podnik jako stroj na peníze	12
Obr. č. 2	Právní formy podnikání	18
Obr. č. 3	Koloběh oběžných aktiv v podniku	28
Obr. č. 4	Logo společnosti PGT job.....	43

Seznam použitých zdrojů

Odborná literatura

BLOCK, Stanky, HIRT, Geoffrey. *Foundations of financial management*. 11th ed. New York: Irwin, 2004. 720 p. ISBN 0-0729-7792-2.

BREALEY, Richard, MYERS, Stewart. *Principles of corporate finance*. 3rd ed. New York: McGraw-Hill, 1988. 877 p. ISBN 0-07-00738604.

ČERNOHORSKÝ, Jan a TEPLÝ Petr. *Základy financí*. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3669-3.

ČIŽINSKÁ, Romana a MARINIČ Pavel. *Finanční řízení podniku: moderní metody a trendy*. Praha: Grada, 2010. Prosperita firmy. ISBN 978-80-247-3158-2.

DĚDIČ, Jan. *Akciové společnosti*. 7., přeprac. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2012. Beckova edice právo a hospodářství. ISBN 978-80-7400-404-9.

HRDÝ, Milan a KRECHOVSKÁ Michaela. *Podnikové finance v teorii a praxi*. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2016. ISBN 978-80-7552-449-2.

KISLINGEROVÁ, Eva. *Oceňování podniku*. 2., přeprac. a dopl. vyd. Praha: C.H. Beck, 2001. C.H. Beck pro praxi. ISBN 80-7179-529-1.

KNÁPKOVÁ, Adriana a PAVELKOVÁ Drahomíra. *Finanční analýza: komplexní průvodce s příklady*. Praha: Grada, 2010. Prosperita firmy. ISBN 978-80-247-3349-4.

MAREK, Petr. *Studijní průvodce financemi podniku*. 2., aktualiz. vyd. Praha: Ekopress, 2009. ISBN 9788086929491.

MARTINOVIČOVÁ, Dana, KONEČNÝ Miloš a VAVŘINA Jan. *Úvod do podnikové ekonomiky*. Praha: Grada, 2014. Expert (Grada). ISBN 978-80-247-5316-4.

MULAČOVÁ, Věra a MULAČ Petr. *Obchodní podnikání ve 21. století*. Praha: Grada, 2013. Finanční řízení. ISBN 978-80-247-4780-4.

RADOVÁ, Jarmila, DVOŘÁK Petr a MÁLEK Jiří. *Finanční matematika pro každého*. 8., rozš. vyd. Praha: Grada, 2013. Finance (Grada). ISBN 978-80-247-4831-3.

REJNUŠ, Oldřich. *Finanční trhy: učebnice s programem na generování cvičných testů*. Praha: Grada Publishing, 2016. ISBN 978-80-247-5871-8.

REŽŇÁKOVÁ, Mária. *Efektivní financování rozvoje podnikání*. Praha: Grada, 2012. Finance (Grada). ISBN 978-80-247-1835-4.

RŮČKOVÁ, Petra. *Finanční analýza: metody, ukazatele, využití v praxi*. 5., aktualizované vydání. Praha: Grada Publishing, 2015. Finanční řízení. ISBN 978-80-247-5534-2.

SCHOLLEOVÁ, Hana. *Ekonomické a finanční řízení pro neekonomy*. 3., aktualizované vydání. Praha: Grada Publishing, 2017. Expert (Grada). ISBN 978-80-271-0413-0.

SRPOVÁ, Jitka a ŘEHOŘ Václav. *Základy podnikání: teoretické poznatky, příklady a zkušenosti českých podnikatelů*. Praha: Grada, 2010. Expert (Grada). ISBN 978-80-247-3339-5.

SYNEK, Miloslav a KISLINGEROVÁ Eva. *Podniková ekonomika*. 6., přeprac. a dopl. vyd. V Praze: C. H. Beck, 2015. Beckovy ekonomické učebnice. ISBN 978-80-7400-274-8.

SYNEK, Miloslav. *Manažerská ekonomika*. 4., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Grada, 2007. Expert (Grada). ISBN 978-80-247-1992-4.

SYNEK, Miloslav. *Manažerská ekonomika*. 5., aktualiz. a dopl. vyd. Praha: Grada, 2011. Expert (Grada). ISBN 978-80-247-3494-1.

ŠEBESTÍKOVÁ, Viola. *Účetní operace kapitálových společností: daňové a právní souvislosti*. 3., aktualiz. a přeprac. vyd. Praha: Grada, 2011. Účetnictví a daně (Grada). ISBN 978-80-247-4018-8.

ŠIMAN, Josef a PETERA Petr. *Financování podnikatelských subjektů: teorie pro praxi*. V Praze: C. H. Beck, 2010. C. H. Beck pro praxi. ISBN 978-80-7400-117-8.

ŠIMAN, Josef a PETERA, Petr. *Financování podnikatelských subjektů: teorie pro praxi*. 1. vydání Praha: C. H. Beck, 2010. 192 s. ISBN 978-80-7400-8

ŠTEKER, Karel a OTRUSINOVÁ Milana. *Jak číst účetní výkazy: základy českého účetnictví a výkaznictví*. Praha: Grada, 2013. Prosperita firmy. ISBN 978-80-247-4702-6.

TAUŠL PROCHÁZKOVÁ, Petra. *Podniková ekonomika 1*. 2., upravené vydání. Plzeň: Západočeská univerzita, 2015. ISBN 978-80-261-0532-9.

VÁCHAL, Jan a VOCHOZKA Marek. *Podnikové řízení*. Praha: Grada, 2013. Finanční řízení. ISBN 978-80-247-4642-5.

VALACH, Josef. *Finanční řízení podniku*. 2. aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Ekopress, 1999. ISBN 80-86119-21-1

VALOUCH, Petr. *Leasing v praxi: praktický průvodce*. Praha: Grada, 2005. Účetnictví a daně (Grada). ISBN 978-80-247-4081-2.

VEBER, Jaromír a SRPOVÁ Jitka. *Podnikání malé a střední firmy*. 2., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Grada, 2008. Expert (Grada). ISBN 978-80-247-2409-6

VOCHOZKA, Marek. *Metody komplexního hodnocení podniku*. Praha: Grada, 2011. Finanční řízení. ISBN 978-80-247-3647-1.

Internetové zdroje

Živnostenský zákon - Část I. - Všeobecná ustanovení. *business.center.cz* [online]. Copyright © 1998 [cit. 01.09.2018]. Dostupné z: <https://business.center.cz/business/pravo/zakony/zivnost/cast1.aspx>

Občanský zákoník - Část I. - Hlava II - Díl 5 - Podnikatel. *business.center.cz* [online]. Copyright © 1998 [cit. 01.09.2018]. Dostupné z: <https://business.center.cz/business/pravo/zakony/obcansky-zakonik/cast1h2d5.aspx>

Občanský zákoník - Část I. - Hlava IV - Díl 2 - Rozdělení věcí. *business.center.cz* [online]. Copyright © 1998 [cit. 01.09.2018]. Dostupné z: <https://business.center.cz/business/pravo/zakony/obcansky-zakonik/cast1h4d2.aspx>

Živnostenský zákon - Část I. - Všeobecná ustanovení. *business.center.cz* [online]. Copyright © 1998 [cit. 10.09.2018]. Dostupné z: <https://business.center.cz/business/pravo/zakony/zivnost/cast1.aspx>

Zákon o obchodních korporacích - Část I. - Hlava 3. - Komanditní společnost. *business.center.cz* [online]. Copyright © 1998 [cit. 20. 09. 2018]. Dostupné z: <https://business.center.cz/business/pravo/zakony/obchodni-korporace/cast1h3.aspx>

Zákon o obchodních korporacích - Část I. - Hlava 1.. *business.center.cz* [online]. Copyright © 1998 [cit. 25.09.2018]. Dostupné z: <https://business.center.cz/business/pravo/zakony/obchodni-korporace/cast1h1.aspx>

Kmenové akcie - ManagementMania.com. [online]. Copyright © 2011 [cit. 25.09.2018]. Dostupné z: <https://managementmania.com/cs/kmenove-akcie>.

Zákon o obchodních korporacích - Část I. - Hlava 6. - Díl 1 - Obecná ustanovení o družstvu. *business.center.cz* [online]. Copyright © 1998 [cit. 25.09.2018]. Dostupné z: <https://business.center.cz/business/pravo/zakony/obchodni-korporace/cast1h6d1.aspx>.

Zákon o obchodních korporacích - Část I. - Hlava 4. - Společnost s ručením omezeným. *business.center.cz* [online]. Copyright © 1998 [cit. 09.10.2018]. Dostupné z: <https://business.center.cz/business/pravo/zakony/obchodni-korporace/cast1h4.aspx>

Http://www.madati.cz/info/delfinheslatxt.asp?cd=218\&typ=r\&levelid=FONDY_ZI.HTM . [online]. [cit. 2018-10-16]

Zvláštní rezervní fond [online]. [cit. 2018-10-16]. Dostupné z: <https://zakony.kurzy.cz/90-2012-zakon-o-obchodnich-korporacich/cast-1-hlava-5-dil-3-oddil-4/>

Rezervy | AZ data - účetnictví, daně, mzdy. *AZ data účetnictví s.r.o. | účetní kancelář v Praze na Žižkově* [online]. Copyright © 2015. AZ [cit. 09.10.2018]. Dostupné z: <http://www.az-data.cz/clanky/rezervy>.

Zákon o obchodních korporacích - Část I. - Hlava 5. - Díl 3 - Akcie a jiné cenné papíry vydávané akciovou společností. *business.center.cz* [online]. Copyright © 1998 [cit. 23.10.2018]. Dostupné z: <https://business.center.cz/business/pravo/zakony/obchodni-korporace/cast1h5d3.aspx>.

Emise dluhopisů [online]. Dostupné z: [dluhopis a emise dluhopisů https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-190#cast1](https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-190#cast1)

Zákon o daních z příjmů - Část III. - Společná ustanovení. *business.center.cz* [online]. Copyright © 1998 [cit. 30.10.2018]. Dostupné z: <https://business.center.cz/business/pravo/zakony/dprij/cast3.aspx>;

Abstrakt

LEHOTSKÁ, Andrea. *Zdroje financování podniku ve vybraném podnikatelském subjektu*. Plzeň, 2019. 67 s. Bakalářská práce. Západočeská univerzita v Plzni. Fakulta ekonomická.

Klíčová slova:

zdroje financování, podnikatelské subjekty, majetková struktura, finanční struktura

Tato bakalářská práce je zaměřena na zdroje financování. Práce je rozdělena na dvě části. První část je tvořena teoretickými východisky problematiky zdrojů financování. Je zde vysvětlena majetková a finanční struktura. Práce dále podrobně vysvětluje vlastní a cizí zdroje financování. První část práce také rozděluje finanční zdroje na interní a externí zdroje financování a definuje alternativní externí zdroje financování. V poslední kapitole první části práce je objasněna horizontální a vertikální analýza rozvahy, pomocí které je dále analyzován konkrétní podnik. Následná druhá teoretická část vychází ze zmíněných bodů. Teoretická stanoviska jsou zde aplikována na konkrétním podniku, s cílem analyzovat jej a navrhnout případná opatření.

Abstract

LEHOTSKÁ, Andrea. *The financial resources of a selected company*. Pilsen, 2019. 67 p. Bachelor thesis. University of West Bohemia. Faculty of Economics.

Key words:

resources of financing, business entities, property structure, financial structure

This bachelor thesis focuses on resources of financing. The thesis is divided into two parts. The first part consists of theoretical starting points, which serve as an introduction to the issue of financing resources. Here are explained resources of financing according to the accounting divided by the property and financial structure. The thesis also deals with financial resources from the point of view of finance and determination of own and foreign resources of financing. Financial analysis is also explained to assess the development of financial resources over time. The second part follows from the above mentioned points. All theoretical opinions are applied to a particular enterprise, in order to analyze a particular enterprise and suggest possible measures.